

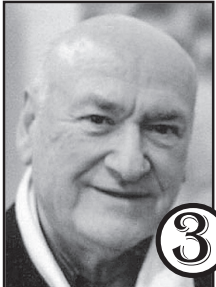
იმისთანა წმინდა საძმომი, ბოგბინდ ბუქ-
უბი სიფყავა, ცუდილუბით და ჭბრბით ბუბ-
თის გაფანა ყულა უჯარბინბბაჟ უსბბაგულსია.

ბაგოდის 1918 წლის
25 ივლისიდან

რესპუბლიკა

ორშაბათი-სამშაბათი, 21-22 დეკემბერი. 2020 წ. №184-185 (9110-9111) ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge ფასი 1 ლარი

ბრიგოლ უონია:

დავისვით აღაგინანი!

რჩევა ბიბინა ივანიშვილს: იქნებ საბოლოოდ შეეღიოთ პოლიტიკას! გა-
დადი ბიზნესზე, საქართველოს წელში გასამართ ბიზნესზე, თუ შეგიძლიათ და თუ გიყ-
ვართ საქართველო, შენი სამშობლო. არც მე ვარ ჭყონდიდელი და არც შენ – დავით
მეფე, მაგრამ ძალიან მინდა, არ დაივიწყო დავით აღმაშენებლისთვის გიორგი ჭყონდი-
დელის მიერ ნათქვამი: „თუ გინდა ძლიერი საქართველო, ღირსება დაუბრუნე ხალხს“.

შური – გზა ჯოჯოხეთისკენ!

პოლიტიკური გორსაღიზში

ოპოზიციის უტიფრობა და თავგასულობა

ვეფხვიდობაგით ჭეგარბიტად სახალხო არბისტს გოგი ქავთარბკენ!

80 წლის ასაკში ცნობილი რეჟისორი
და მსახიობი გოგი ქავთარბკე გარდაიც-
ვალა.
გოგი ქავთარბკე 1963-1969 და 1972-1976
წლებში იყო რუსთაველის თეატრის მსა-
ხიობი, რეჟისორი; 1969-1972 წლებში ბა-
თუმის თეატრის მთავარი რეჟისორი, ხო-
ლო 1974-1976 წლებში თეატრალური ინ-
სტიტუტის პედაგოგი. 1976-1982 წლებში
ქუთაისის თეატრის დირექტორი, სამხატ-
ვრო ხელმძღვანელი. 1982-1992 წლებში –
სოხუმის თეატრის დირექტორი, სამხატ-
ვრო ხელმძღვანელი, ხოლო 1992-1999
წლებში აღექსანდრე გრიბოედოვის სახელობის რუსული დრამა-
ტული თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი; 1999-2004 წლებ-
ში რუსთავის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი, 2012 წელს
გახდა პარლამენტის წევრი. იყო თეატრალური საზოგადოების
თავმჯდომარე, საქართველოს კინემატოგრაფისტთა შემოქმედე-
ბითი კავშირის წევრი. იყო საქართველოს სახელმწიფო პრემიის
ლაურეატი, კოტე მარჯანიშვილის პრემიის ლაურეატი და ღირ-
სების ორდერის კავალერი. მინიჭებული ჰქონდა საქართველოს
სახალხო არტისტის საპატიო წოდება.

მოსკოვური უგადურობა

რუსგბა კუნსაგოვი
იოსებ სტალინის
მიერ დარგული
ვაშლის ხეგბი გარჩეხს...

წუხელ, იოსებ სტალინის დაბადე-
ბის დღე რომ თენდებოდა, ინტერნეტით
გავრცელდა ცნობა, რომ კუნცევოში,
სტალინის საზაფხულო აგარაკზე, ქარ-
თველთმოდულე ანტისტალინელებმა
თავის დროზე გორიდან ჩატანილი და
სტალინის მიერ დარგული ვაშლის
ხეგბი გარჩეხეს.
სულაც ეს უმნიშვნელო დეტალი
არ არის. პირიქით, რუსული და პი-
რადად პრეზიდენტ პუტინის მიზეზით
გარჩენილ ქართულ-რუსულ განხეთ-
ქილებში „სტალინის ვაშლიც“ ჩარი-
ეს ახალ „განხეთქილების ვაშლად“.
აქ, ალბათ, ურიგო არ იქნება, თუ
გავიხსენებთ დიდ ილია ჭავჭავაძეს,
რომელიც გულისტკივილით წერდა:
მას აქეთ, რაც კურთხევა ღვთისა
მიეცა ტანჯულს ივერიის ერს,
რაც კარგი ექნას რუსისა შტიკსა
ღმერთმა რუსსეგ ასეცეად მისცეს.
გუშინვე საერთაშორისო საზოგა-
დოების „სტალინის“ თავმჯდომარემ
გრიგოლ ონიანმა მკაცრი დეპუშე გა-
უგზანა პრეზიდენტ პუტინს, რომე-
ლიც დღეს მთელ მსოფლიოში ცნო-
ბილია, როგორც ოკუპანტი.
იმის მაგვირად, რომ ერთმანეთის-
კენ მიმავალ გზებს ვეძებდეთ, პუტინი,
სამწუხაროდ, ისევ თავის იმპერია-
ლისტურ პოლიტიკას განაგრძობს და
ვერ მალავს საქართველოს მიმართ ავ-
დამოკიდებულებას, რასაც ეს დასაძ-
რახი საქციელიც მონბობს.

უახლოეს საათებში ჩემთვის ცნო-
ბილი გახდა, რომ 18 დეკემბრის ღამეს,
მოსკოვში „ახლო აგარაკზე“ – კუნცე-
ვოში, მოხდა ვანდალური აქტი: სტა-
ლინის დაბადების დღის აღნიშვნას
შეხვდნენ სტალინის მიერ გორიდან ჩა-
ტანილი ვაშლის ხეგბის მასიური გა-
ჩეხვით.
თუ მომხდარი ფაქტი დაცვის №1
ობიექტზე თქვენთან შეუთანხმებლად
მოხდა, უნდა ვიწმუნოთ თქვენი ოპო-
ზიციის დაუინებული მტკიცება, რომ
ქვეყანას (რუსეთს) პატრონი არა ჰყავს.
მე არ ვსაუბრობ ქართველი ხალხის
სახელით. ჩემს ემოციებს ვავლენ დღემ-
დე თქვენი მხარდამჭერი და მსურვე-
ლი რუსეთის მოქალაქეობის მიღებო-
სა, მაგრამ თუ რუსეთი ისე „გაადურა-
კეთ“ (სტალინის გამოთქმა), რომ რუს-
მა კაცმა ხელში ნაჯახი აიღო და გარჩეხა
სტალინის დარგული და ნაფერები,

თქვენი განწყობა სტალინისად-
მი ცნობილია მთელ მსოფლიოში
და სრულეობითაც არ არის გასაკ-
ვირი, რომ ანგლო-საქსების საა-
მებლად, საზეიმო დღეებში, მთელ
მსოფლიოში ცნობილ წითელ მო-
ედანზე აღმართული მავზოლეუმის
ტრიბუნა, სადაც 1941 წლის ისტო-
რიული 7 ნოემბრის დიდ დღესას-
წაულზე დიდი რუსი მხედართმ-
თავრების სახელით, სტალინი მო-
უნდებდა მოსახლეობას ერთი-
ნი ძალით აღმდგარიყო მსოფლი-
ოს გადასარჩენად და თვით უმაღ-
ლესი მთავარსარდლის საფლავს,
მეორადი საამშენებლო პანელებით
ფარავთ, რათა გამანთავისუფლე-
ბელმა რუსმა ხალხმა, მთელი
მსოფლიოს ხალხებთან ერთად, არ

ღაგეგა საქართველოდან რუსეთის პრეზიდენტს ვლადიმერ პუტინს 21 დეკემბერი 2020 წელი

მშობლიური გორიდან ჩატანილი ვაშ-
ლის ხეგბი, ე.ი. რუსეთს და პირადად
თქვენ საბოლოოდ გინდათ ფესვები მი-
აჭრათ რუსეთ-საქართველოს ურთი-
ერთობას, რაც ერთხელ კიდევ გამო-
ინვეეს ავადსახსენებელი ხრუშჩოვის
და 1956 წლის სისხლიანი 9 მარტის გახ-
სენებას.
უკიდურესად ვიყავი აღშფოთებუ-
ლი იმითაც, რომ თქვენი თავკაცობითა
და მონდომებით საქართველოს 20%-ის
ძირძველი მიწა-წყალი მიიტაცეთ, მაგ-
რამ მწამდა, რომ დიდი რუსი ხალხის
„ხანგრძლივი პოლიტიკა“ დასასრულს
მოუძებნიდა არსებულ დამპყრობლურ
პოლიტიკას და ადრე თუ გვიან საქარ-
თველო თავის ისტორიულ საზღვრებში
ჩაჯდებოდა, როგორც ეს მოხდა დიდი
სამამულო ომის შემდგომ სტალინის
დამსახურებით დაქუცმაცებული სლა-
ვური სამყაროსა და სასირცხვილოდ
დაშლილი რუსეთის იმპერიისთვის.

დაინახოს ეს ლეგენდად ქცეული
ადგილი და ზეადამიანის საფლავი.
თუ თქვენთვის ასე სასირცხვილოა
სტალინის სახელი, მისი სახის პრო-
ფილი და საფლავი, მოგმართავთ,
სტალინის ნეშტი დაუბრუნოთ მის
მშობლიურ საქართველოს, რათა
ქართველი კაცი განისვენებდეს ქარ-
თულ მიწაში. თხოვნის დაუკმაყოფი-
ლებლობის შემთხვევაში, პირადად
მე, საზოგადოება „სტალინის“ სახე-
ლით, კანონიერი მოთხოვნით მივმარ-
თავ ჰააგის სასამართლოს.
ჩემს პირად დამოკიდებულებას
თქვენს მიმართ შეეცვლი იმით, რომ
შევერთდები მეზრძოლი რუსი პატ-
რიოტი ინტელიგენციის სამართლიან
ბრძოლას თქვენს წინააღმდეგ.

ბრიგოლ უონია,
საერთაშორისო საზოგადოების
„სტალინის“ თავმჯდომარე

პროკავშირის სადამკვირვებლო მისიის მანდატი ორი წლით გახანგრძლივდა

ევროკავშირის საბჭომ საქართველოში განთავსებულ ევროკავშირის სადამკვირვებლო მისიას მანდატი 2 წლით, 2022 წლის 14 დეკემბრამდე გახანგრძლივდა.

როგორც მისიის ოფიციალურ ვებგვერდზე გამოქვეყნებულ განცხადებაშია აღნიშნული, 3 დეკემბერს მიღებული გადაწყვეტილებით, საბჭომ 2020 წლის 15 დეკემბრიდან 2022 წლის 14 დეკემბრამდე პერიოდისთვის მისიას 44.8 მლნ ევროს ბიუჯეტზე გამოყოფა.

ევროკავშირის სადამკვირვებლო მისია საქართველოში 2008 წლის აგვისტოს ომის შემდეგ განთავსდა და ის უიარაღო დამკვირვებლებისგან შედგება, რომლებიც ადგილზე სიტუაციის სტაბილურობას უწყობენ ხელს, თუმცა მათ საქართველოს ორ ოკუპირებულ რეგიონში შესვლის შესაძლებლობა არ აქვთ.

პროკავშირის სადამკვირვებლო მისიის მანდატი ორი წლით გახანგრძლივდა

საქართველოს თავდაცვის ძალების პირველი ქვედანაყოფის — ეროვნული გვარდიის დაარსებიდან 30 წელი გავიდა. პირად შემადგენლობასა და ვეტერან გვარდიელებს იუბილე ეროვნული გვარდიის უფროსმა, პოლკოვნიკმა რომან ჯონაძემ მიულოცა. მან საქართველოს მთლიანობისათვის თავდადებულ გვარდიელთა მემორიალი გვირგვინით შეამო და მათ სსოფნას წუთიერი დუმილით პატივი მიავაგო. საქართველოს ეროვნული გვარდია 1990 წლის 20

დეკემბერს შეიქმნა. ის იყო პირველი სამხედრო ფორმირება, რომლის ბაზაზეც ქართული თავდაცვის ძალები ჩამოყალიბდა და განვითარდა.

ეროვნული გვარდიის წარმომადგენლები საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისათვის წარმოებულ ბრძოლებში აქტიურად მონაწილეობდნენ. გვარდიელებში ჩართულები არიან ასევე, გლობალური უსაფრთხოების უზრუნველყოფაშიც. ამჟამად, ეროვნული გვარდიის ნაკრები ოცეული ცენტრალური აფრიკის რესპუბლიკაში ევროკავშირის ეგიდით მიმდინარე სამხედრო-სანვრთნელ მისიაში მეთექვსე როტაციას ასრულებს. საქართველოს ეროვნული გვარდია აქტიურად თანამშრომლობს აშშ-ის ჯორჯიის შტატის ეროვნულ გვარდიასთან, ესტონეთის თავდაცვის ლიგასთან, დანიისა და ნორვეგიის სამეფოების შიდა გვარდიებთან, ლიეტუვას ეროვნული თავდაცვის მოხალისეთა ძალებთან, ლატვიისა და უკრაინის ეროვნულ გვარდიებთან.

ნიკოლოზ სამხარაძე: ვუიძრობ, მოლაპარაკებები მოსაპოვებელი კვირის შედეგად

ამის შესახებ პარლამენტის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარემ, ნიკოლოზ სამხარაძემ განაცხადა. ის იმედივნებს, რომ მოლაპარაკებების საბოლოო რაუნდი შეთანხმების ტექსტით დასრულდება.

„ზუსტ თარიღს დღეს ვერ გეტყვით, როგორც იცით, ამას ელჩები აწესრიგებენ. შესაბამისად, მათი პრეროგატივაა, როდის ჩანიშნავენ ამ შეხვედრას. თუმცა, ვფიქრობ, რომ შეთანხმების სივრცე არსებობს. ძალიან ბევრმა

პარტიამ უკვე განაცხადა, რომ ისინი ემიჯნებიან ე.წ. რევოლუციურ და ძალადობრივ სცენარს, რაც ძალიან კარგია. დარჩა რეალურად ორი დესტრუქციული პარტია, რომელიც ამ ძალადობრივ სცენარს აანონსებს. აქედან გამომდინარე, იმ ჯანსაღ ოპოზიციურ პარტიებთან, რომელსაც ქვეყანაში სურთ მშვიდობა და ქვეყნის სტაბილური განვითარება, იმათთან შეთანხმების სივრცე, რა თქმა უნდა, არის. იმედი მაქვს, რომ ეს საბოლოო რაუნდიც შევერებო შეთანხმების ტექსტით დასრულდება“, — განაცხადა ნიკოლოზ სამხარაძემ.

მოკლახტე, მანაპოლა პარტია ისოსხლავს გაზაფხულად?

ჩვენ გვგება, რომ რაც შეიძლება სწრაფად დაინშინოს ქვეყანაში არჩევნები, გაზაფხულზე ქუჩიდან ვიბრძოლებო, — ამის შესახებ „ნაციონალური მოძრაობის“ წევრმა ზაალ უდუმაშვილმა პარტიის ოფისში, პოლიტსაბჭოს სხდომის დასრულების შემდეგ განაცხადა.

„ოპოზიციამ უარი თქვა საპარლამენტო მანდატებზე. შესაბამისად, სივრცე, სადაც ჩვენ ვიქნებით წარმოდგენილი, დიას, ეს იქნება ქუჩა. მერნმუნეთ, ეს ადგილი არანაკლებ აქტუალური იქნება, ვიდრე საპარლამენტო ტრიბუნა. შეიძლება, უფრო ძლიერი იყოს. ჩვენ, ყველა იმ პარტიასთან ერთად, რომელსაც ერთ მაგიდასთან ვსხედვართ, შევიმუშავებთ ძალიან მწყობრ გეგმას, თუ როგორ უნდა დაინშინოს პოლიტიკური პროცესები გაზაფხულში“.

„ნაციონალურმა მოძრაობამ“ პარტიის თავმჯდომარის პოზიციაზე ორი კანდიდატი, ნიკა მელია და ლევან ვარშალომიძე შეარჩია. ზაალ უდუმაშვილის განცხადებით, თვის ბოლოს გაიმართება პარტიის ყრილობა, სადაც ახალ თავმჯდომარეს „ელექტრონულად“ აირჩევენ.

იქნება რაბლანტეზული...

მაგის მიყვანის საახალწლო სურვილი თოვლის პაპას...

ზაზა მანაპოლაძის დაკავების შემდეგ 5 თვე გავიდა. 154 დღეა, ნანა ბუნტური ყოველდღე თვალცრემლიანია, ყოველდღე ცხინვალისა და ახალ ამბავს ელოდება შვილის მდგომარეობისა და მისი გათავისუფლების იმედი, მაგრამ ეს ლოდინი, უკვე დიდი ხანია, გრძელდება. ნანა ბუნტური ზაზა გახელაძის დედაა. ის შვილიშვილებს ყოველდღე იმედებს, რომ მამა მალე დაბრუნდება, თუმცა...

„იქნება ჩემს შვილიშვილებსაც მოუვიდეთ ახალი წელი და გამოუშვან მამამისი. დაგვემართოს მთავრობა. ყველას ვთხოვთ დასმარებას, ვისაც შეუძლია. ჩვენ აღარც წითელი ჯვარი გვეხმარება და არც არავინ. ტანსაცმელი, სექტემბერში რომ გავეზავნეთ, ნოემბერში შეუტანეს, ისე, რომ „ტაპკებზე“ შურთოკები“ კი მოსწესეს, არ შეიძლება. საკუთარი გავრცელებული იარაღი ეკიდა მხარზე და იმითი წავიდა. კაცი არ მოუკლავს, არავინ გაუძარცვავს. ათასწიერი დამნაშავე არსებობს, ჩემს შვილს ვერანაირ დანაშაულს ვერ დააბრალდებენ. 5 თვე, ხალხო, ხუთი დღე და 5 საათი ხომ არ არის? მსოფლიომ გაიგო და განა რა გახდა ჩემი შვილის გამოშვება. ჩვენი დამხმარე არავინაა, ყველა გვითანგრძობს, ყველა გვეუბნება, ძალიან ვწუხვართო, მაგრამ არავის არაფრის გაკეთება არ შეუძლია, კაცო? ყველა ჩემნაირი სანაყალი და საცოდავია ამ ქვეყანაზე? ჩვენთვის არავინ გამოადგა, არც ხელისუფლება და არც არავინ“.

შენევის დისკუსიის დასრულების შემდეგ ზაზა გახელაძის ცოლს, ირმა ბუთხუზს, ხელისუფლების წარმომადგენლებმა დაურევს იმის სათქმელად, რომ მოლაპარაკებამ კარგად ჩაიარა და შესაძლოა შედეგი მალე დადგეს. ოჯახში ამ შედეგის დადგომას, უკვე 5 თვეა,

ელოდება. ირმა ბუთხუზს და ზაზა გახელაძეს ორი პატარა გოგო ჰყავთ. ბავშვები მამის მოლოდინში არიან და მათი საახალწლო სურვილიც მამის შინ დაბრუნებაა.

„ეს ჩვენთვის ტანჯვა-წამების 5 თვეა. ყოველ დღეს რაღაც ახლის მოლოდინში ვართ, მაგრამ... ბავშვებისთვის კი ეს საახალწლო დღესასწაულიც, ალბათ, კოშმარულია. თოვლის პაპას იმიტომ ელოდებიან, იქნებ მამა მოგვიყვანოსო. იქნებ შენთვის მოლაპარაკების შემდეგ რაიმე შეიცვალოს და რაიმე სიახლე იყოს. დღეს დაგვიმედეს, რომ მოლაპარაკებამ წარმატებით ჩაიარა და შესაძლოა რაღაც შეიცვალოს“.

გახელაძეების ოჯახს პერიოდულად ცხინვალისა და სახაზინო ადვოკატი ეკონტაქტება. დაკავებულის ნოემბერში ჩანიშნული სასამართლო პროცესი გადაიდო. ადვოკატის თქმით, საქმეში მონაწილე პირებმა მასალების გაცნობა ვერ მოასწრეს, კიდევ ერთი პროცესი კი დეკემბრის ბოლოს დაინიშნა.

„სასამართლო ცხინვალში 24 დეკემბრამდე გადადეს. მიზეზად ის დაასახლეს, რომ მასალები ბოლომდე არა აქვთ შეკრებილი და რუსებსაც ვერ გააცნეს. იმედი, ამას მალე გადაკეთებენ და იქნებ ახალ წლამდე ზაზას გათავისუფლებაც მოხერხდეს“, — ამბობს ირმა ბუთხუზი.

ოჯახში ხშირად ისხნებენ ექიმ ვაჟა გაფრინდაშვილის ამბავს, რომელიც გასული წლის ბოლოს დე ფაქტო რესპუბლიკის სასამართლომ გაასამართლა, სასჯელიც მიუსაჯა და რანდენიმე დღეში არაღიარებული რესპუბლიკის პრეზიდენტმა ბიბილოვმა შეინყაღა.

შენევაში საერთაშორისო დისკუსიების მორიგი რაუნდი 10-11 დეკემბერს ჩა-

ტარდა. საქართველოს ხელისუფლების წარმომადგენლები მოლაპარაკებების დეტალებზე არ საუბრობენ, თუმცა ცნობილია, რომ დღის წესრიგში ცხინვალის და სოხუმის ციხეებში მყოფი საქართველოს მოქალაქეების უპირობო გათავისუფლების საკითხიც იდგა.

შერიგებისა და სამოქალაქო თანასწორობის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრის აპარატის კონფლიქტების მოგვარების დეპარტამენტის უფროსი, ზვიად ზვიადაძე, პოზიტიურ ფაქტად მიიჩნევს იმ საკითხს, რომ მხარეების წარმომადგენლებმა პირისპირ განიხილეს მნიშვნელოვანი ჰუმანიტარული საკითხები.

„როგორც ცნობილია, მუშაობა მიმდინარეობს ორ ჯგუფში უსაფრთხოების და ჰუმანიტარულ საკითხებზე ორივე სამუშაო ჯგუფში მთავარი განსახილველი თემები იყო დაკავებები და ადამიანის უფლებები ოკუპირებულ ტერიტორიებზე“.

შენევის საერთაშორისო დისკუსიების 51-ე რაუნდის მონაწილეებმა განიხილეს ჩორჩანა-წნელის ში არსებული ვითარება, ბოლო დროს მომხდარი დაკავებები, დაკარგული ადამიანების საკითხი და კონფლიქტით დაზარალებული მოსახლეობისთვის საარსებო საშუალებების ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფის მნიშვნელობა, — აღნიშნულია 10-11 დეკემბერს გამართული შეხვედრის სა-

ერთაშორისო დისკუსიების 51-ე რაუნდის შესახებ გავრცელებულ პრესკომუნიკეში, რომელიც ეუთოს ვებგვერდზეა გამოქვეყნებული.

ინფორმაციის თანახმად, მონაწილეებმა ვერ შეძლეს იძულებით გადაადგილებულ პირთა საკითხის განხილვა რამდენიმე მონაწილის მიერ შეხვედრის დატოვების გამო.

ზაზა გახელაძე სხვილოს ციხის მიმდებარე ტერიტორიაზე საოკუპაციო ძალების წარმომადგენლებმა 11 ივლისს ფეხში დაჭრეს და დააკავეს. დაჭრილი ზაზა გახელაძე ჯერ საავადმყოფოში იყო, შემდეგ წინასწარი დაკავების იზოლატორში, ორთვიანი წინასწარი პატიმრობის შეფარდების შემდეგ კი ცხინვალის ციხეში გადაიყვანეს. მას ბრალს ორი მუხლით უყენებენ: ე.წ. საზღვრის უკანონოდ გადაკვეთა და სამხედრო მოსამსახურის სიცოცხლის ხელყოფის მცდელობა. ზაზას ოჯახში ახლა ცხინვალში სასამართლო პროცესის გამართვას ელოდებიან. ისინი საქართველოს ხელისუფლებას მეტი აქტიურობისკენ მოუწოდებენ და დაკავებულის დაუყოვნებლივ გათავისუფლებას მოითხოვენ.

გობა აფციაური, რადიო თავისუფლების კორესპონდენტი შიდა ქართლში

90-იანი წლების დასასრულს ერთი ჩემი მეგობარი დამწერებული შემომეგზავნა. მიზეზი რომ ვკითხე, მიპასუხა: ხედავ, გაზეთში რა დანერგეს. თურმე გაზეთში გამოქვეყნებულ მდიდარი ადამიანების ოცნებები ის სიაში იყო მოხსენიებული და, თანაც ერთ-ერთ ბოლო ადგილზე, უფრო სწორად, ოცნებების მიმდინარეობის „მაჩანალებში“. მე გულწრფელად დავამზავე და შევეუდექი კიდევაც საქმეს, რის შემდეგაც, ცოტა არ იყოს, გონზე მოვიდა და დანერგა, მაგრამ, სამწუხაროდ, მისი მშობარა ბუნება მილიონერის სტატუსს ბოლომდე ვერ მოერგო და მას „მაჩანალებში“ უფრო ვხედავდი.

მე დღესაც მჯერა, რომ ჩვენი დროის მდიდარ ადამიანებს - მილიონერებს თუ მილიარდერებს - კი არ უნდა ემინოდეთ თავიანთი დაგროვილი სიმდიდრის გამო, ისინიც და მათ გვერდით ყველა ჩვენიგანაც უნდა ამყობდეს მათი მიღწევებით, მათი სიმდიდრით და არ უნდა ჰქონდეთ შიში დაგროვილი ქონების გამო.

პიროვნებისა და საზოგადოების ურთიერთობა რომ ზოგადსაკაცობრიო პრობლემაა, ეს სადავო არაა. ხშირად გამკვირვებია, როდესაც სოფელში თუ ქალაქში, დიდ სამეწარმეო კოლექტივებში (ფაბრიკებსა თუ ქარხნებში - ძველი გაგებით, თორემ ახლა სადაა ფაბრიკები და ქარხნები!), სხვადასხვა კომპანიებში და, საერთოდ (საზოგადოებრივ) სოციალურ გაერთიანებებში ადამიანები უპირისპირდებიან გამორჩეულებსა და დანაშაულებებს, ჯიბრში უდგანან, ექიშებიან, ხშირად უკადრებელს აკადრებენ. რატომღაც ადამიანები ვერ ეგუებიან თანამოქმედ ადამიანურებს, გამდიდრებას, ასეთნაირებს, როგორც წესი, გარიყავენ, მოიშორებენ, მოიკვეთენ და მოკლავენ კიდევაც.

ეს სხვა არაფერია, თუ არა შურიც ცხოვრება („შური არს მწუხარება სხვისა სიკეთესა ზედა“ - საბა) და იგი უპირველესად ქონებრივად დანაშაულებულ ადამიანებზეა მიმართული, ამ დროს აქსიომაა, რომ ყველა საზოგადოება შექმნილი დოვლათით იბრუნება, დოვლათის სიხვიით ფასდება, რომელსაც მშრომელი და აქტიური, ქუდბედიანი ადამიანები ქმნიან.

ამ სიმდიდრეს კი საბოლოოდ დანაშაულებული საქმის კაცი (ბიზნესმენი) ისევ საზოგადოებას ახმარს.

ამის შემდეგ, მოდით, ნუ დავუპირისპირდებით ადამიანს მისი სიმდიდრის გამო, თუ ის დანაშაულებრივი გზით არაა მოპოვებული თუ მოხვეჭილი. დღეს რომ გამდიდრდეს, დიდი შრომით, დიდი რუდუნებით თუ შეიძლება, რაც ყველასთვის როდია მიღწევადი და, მოდით, ნუ ვიქნებით შურიანები.

კომუნისტურმა რეჟიმმა ადამიანების ბედი მიანდო ბრმა ფანატიზმით შეპყრობილ არაკაცებს, ვისთვისაც ღირსება ფუჭი ფასეულობა გახლდათ.

სამწუხაროდ, არაკაცები მეტნი აღმოჩნდნენ, მათ დაიმონეს ადამიანები. შიმშილით და გაუსაძლისი ცხოვრებით განამებულნი ბედნიერი მომავლის იმედით ამართლებდნენ ამ ყლუტას.

ნაიკითხეთ ოთარ ჩხეიძის „ბორიყი“, თუ როგორ უღელდნენ წარჩინებული გვარის წარმომადგენლებს თანამემამულე კანიალები.

მაგალითია გიორგი ხარნაულის მკვლელობა ფშავში; ეს ნამდვილი ამბავი მოთხრობილია გიორგი ხარნაულის ნაშრომში „ცხოვრება ვაჟა-ფშაველასი“, სადაც ვგებულობთ, რომ გიორგის გამ-

სამართლიანი სიმდიდრე როდის ბახდა უსამართლობა?!

მე დღესაც მჯერა, რომ ჩვენი დროის მდიდარ ადამიანებს - მილიონერებს თუ მილიარდერებს - კი არ უნდა ემინოდეთ თავიანთი დაგროვილი სიმდიდრის გამო, ისინიც და მათ გვერდით ყველა ჩვენიგანაც უნდა ამყობდეს მათი მიღწევებით, მათი სიმდიდრით და არ უნდა ჰქონდეთ შიში დაგროვილი ქონების გამო.

დავიწყეთ ალაშიანი!

დიდრებას, მის ცხვარმრავლობას ვერ ურიგებოდნენ მიუხედავად იმისა, რომ გიორგი თანასოფელელებთან ხელგაშლილი იყო, შობა-ახალ წელს საჩუქრები მიჰქონდა, ესმარებოდა სახლის მშენებლობაში ყველა გაჭირვებულს და ა.შ., მაგრამ საბოლოოდ შეთქმულებმა მოკლეს.

თუ სოფელში ვინმე ღირსეული იყო, მას „უღირსნი“ კლავდნენ.

მამაჩემის ბიძაშვილი ნიკო შონია მარტო იმიტომ მოკლეს ბოლშევიკმა მაუზურისტებმა, რომ ის ცნობილი ვაჭარი იყო, მდიდარი კაცი. ნიკო დახვრიტეს და ჩააგდეს სენაკის საკირეში მხოლოდ მისი სიმდიდრის გამო, არად ჩააგდეს მისი ქველმოქმედება, თანამოქმედებს რომ ესმარებოდა ყველა გასაჭირში, საჭირო როგორც საკითხების გადაჭრაში.

კომუნისტურმა რეჟიმმა ადამიანების ბედი მიანდო ბრმა ფანატიზმის არაკაცებს, გაუნონასნორებელი ფსიქიკის მქონეებს, ვინც დარწმუნებული იყო, რომ მდიდრები უნდა მოსპო, გაანადგურო, დახვრიტო, რომ ქვეყანა გაადაარჩინო, რომ ქვეყანას უშველო.

როდესაც დღეს მეტწილად ცნობილია რეჟიმისგან მოსპობილი ადამიანების სია, არ დაადგა საშველი ტერორისტების გამოშვებებს, რომ გამოქვეყნდეს იმათი სია, ვინც ცივი გონებით, აუღელვებლად, კმაყოფილებით, დაუნდობლად უღელდა ადამიანებს, გამორჩეულებს, მდიდრებს, მარტო იმიტომ, რომ ისინი სხვაგვარად აღიქვამდნენ საზოგადოებას, ცხოვრებას.

ცნობილი უნდა იქნენ არა მარტო ისინი, ვინც დახვრეტის ბრძანებას იძლეოდნენ, არამედ ისინიც, ვინც ამ ბრძანებებს ასრულებდნენ, ვინც ცივი გონებით დამიზნებული შაშხანიდან გასროლით კლავდა ადამიანს, ე.ი. სადისტები, ბრძანების შემსრულებლები.

სხვათაგან შევლა არ არსებობს. როგორც ზუგდიდელი ინტელექტუალი, ცნობილი მწერალი ზურაბ ცხონდია იტყობა: „ძმათა სისხლის ჩამოხანგა მხოლოდ საყოველთაო სინანულითა და ეროვნული თანხმობისკენ სვლით გვემართებს“.

მაგრამ არ მინდა, თემას გადავუხვიო. სიმდიდრის მოხვეჭა ყველას არ შეუძლია. რა ვქნათ, დავუშალოთ იმ გამორჩეულ ადამიანებს სიმდიდრის, ქონების მოხვეჭა? ქონების დაგროვება, მოგების მიღება თუ დანაშაულია, მაშინ რით ვუშველოთ ამდენ სიღუჭირეს, გაუსაძლისობას...
ამას წინაა დააკავებს ბანკზე თავდასხმასა და მძევლების აყვანაში მხილებული პირი. ენა არ მიბრუნდება, რომ ის, როგორც დამნაშავე, მოვიხსენიო იმის შემდეგ, რაც გავცენი მის მოთხოვნებს. ეს მოთხოვნები კი შემდეგია იყო:

- **სამართლიანი აზარტული თამაშების აპრატები;**
- **ბანკებისგან დაკავალებული ადამიანების დახმარება, სისხლის გადასხმა, პროცენტული დანაშაულების მოხსნისთვის, მოქალაქეების თანხების უკანადაღება;**
- **სამედიცინო მედიკამენტების ფასების შემცირება.**

ამ კაცის ყველა მოთხოვნა შეჭირვებულ ადამიანთა შველას ემსახურებოდა.

გეკითხებით, აქედან რომელი მოთხოვნა არაა საზოგადოებისგან მოთხოვნადი? მაგრამ როდის გამოჩნდება ამ მოთხოვნათა შესრულების სამართლიანი გზები, როდის შევძლებთ, ეს საკითხი კრიმინალმა კი არა, მთავრობამ გადაგვიწყვიტოს.

კიდევ რამდენი ასეთი ტვირთი აქვთ ადამიანებს, რომ ისინი ამ ტვირთებისგან წელში არ განყდნენ.

დაბოლოს, ვუბრუნდები მდიდარი ადამიანების მდგომარეობას; ზოგიერთებმა რომ მდიდარი ადამიანი გააიგივეს მოძალადესთან, მხაგრელთან, აი, ამიტომაც იყვნენ მათ მიმართ შეუბრალებლები და ამ შეუბრალებლობას საზღვარი არ ჰქონდა. საზოგადოებაში სხვა ძალა ვერ მოიძებნა, გარდა გამდიდრებისკენ სწრაფვით მისი განვითარებისა.

უბრალოდ, ეს მდიდრები უნდა ჩავაყენოთ გარკვეულ ჩარჩოებში, კალაპოტში, რომ საბოლოოდ მათი შემოქმედების საგანი ემსახუროდეს საზოგადოებას.

მოკლედ, მდიდრები გვჭირდებიან თანაც ეს სიმდიდრე უნდა იყოს შექმნილი სწორი გზით (არაკრიმინალურით).

მაგრამ გამდიდრებულნი არ უნდა ჩავაყენოთ საზოგადოების განვითარებისთვის წარმოებულ პოლიტიკაში. ისინი უნდა დარჩნენ პოლიტიკის მიღმა (ეს იდილია როდია), მათ ქონება უნდა მოიპოვონ და მოახმარონ სიკეთე და ამ გზაზე მათ ხელი არ უნდა შეუშალოთ, ისე, რომ ქვეყნად სიხარბე არ გამეფდეს.

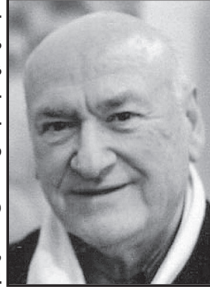
ჩვენ რამდენი ხანია, გვყავს ბიძინა ივანიშვილი, მაგრამ მიუხედავად მისი მნიშვნელოვანი შესაძლებლობებისა (მართალი თუ გადამეტებული) მან (უფრო კი მის დროს) ვერ შექმნა ქვეყნის ეკონომიკური განვითარების პრიორიტეტები, როგორც ეს არის შვეიცარიაში, პოლანდიაში, დანიაში და ა.შ. ნუ გელიმებათ, სწორედ ასეთი ამბიციი უნდა გვემართავდეს ჩვენ, რადგანაც არც ბუნებით და, მით უმეტეს, ხალხით საქართველო შევიძინიას, და მით უფრო დანარჩენებს, არ ჩამოუყარებდა.

რჩევა ბიძინა ივანიშვილს: იქნებ საბოლოოდ შეეღიბოთ პოლიტიკას! გადადით ბიზნესზე, საქართველოს წელში გასამართ ბიზნესზე, თუ შეგიძლიათ და თუ გიყვარს საქართველო, შენი სამშობლო. არც მე ვარ წყონდიდელი და არც შენ - დავით მეფე, მაგრამ ძალიან მინდა, არ დაივიწყო დავით აღმაშენებლისთვის გიორგიო წყონდიდელის მიერ ნათქვამი: „თუ გინდა ძლიერი საქართველო, ღირსება დაუბრუნე ხალხს“. ამავდროულად, რაც შეეხება საქმის მეორე მხარეს, სახელმწიფომ უნდა უზრუნველყოს ივანიშვილის, ამ ზემდიდრის, უსაფრთხოება, მისი ბიზნესის დაცვა და ამაში არ უნდა იყოს არავითარი გაურკვევლობა.

პოლიტიკიდან რეალურად წასვლა ბიზნესში, რაც გარანტირებული იქნება სახელმწიფოს მიერ - ამაში ვხედავ მე დღეს ჩიხიდან გამოსავალს.
დაბოლოს, ისევ ვუბრუნდები ბანკზე მოწყობილი თავდასხმის მომწყობის მოთხოვნებს.

მე ყოფილი რესპუბლიკის სამეპროსამმართველოს ხელმძღვანელი, რომელმაც მთელი ჩემი სიცოცხლე დანაშაულთან ბრძოლას მოვახმარე, დღეს ვდგავარ ბანკზე თავდასხმის გვერდით და მოვიტოვებ მის მხარდაჭერას. იმდენად გულთან მისატანია მძევალთა განთავისუფლებისას მის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები (და არა დანაშაულებრივი გზა)... ყოველ მოსაზრებას შეიძლება საწინააღმდეგო დაუბრუნებლობით და ამას ბოლო არ ექნება; ამ შემთხვევაში კი დამნაშავისა და ჩემი ცხოვრების პრინციპები ერთმანეთს ემთხვევა. ჩემი ცხოვრების მიზანი ადამიანის ადამიანისგან დაცვა იყო და ამ პრინციპების ერთგული ვრჩები დღესაც.

ბრიგოლ შონია,
ტ. 599974644

ბიზნესი - ქვეყნის კალ-ღონა!..

წინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურის სხვადასხვა დეპარტამენტის ხელმძღვანელი პირები და ბიზნესომბუდსმენის მოვალეობის შემსრულებელი ნინო კვეტენაძე სტუმარ-მასპინძლობის სფეროს წარმომადგენლებს შეხვდნენ. შეხვედრის ფარ-

გლებში, მხარეებმა ანტიკრიზისული გეგმის მიხედვით, ბიზნესის მხარდაჭერის პროგრამები განიხილეს და კერძო სექტორის წარმომადგენლებისგან დეტალური ინფორმაცია მოისმინეს სფეროში დღეს არსებული ვითარების შესახებ.

მონვეულმა სტუმრებმა, გამოთქვეს სურვილი, შეიქმნას სამუშაო ჯგუფი, რომელიც მჭიდროდ ითანამშრომლებს შემოსავლების სამსახურთან, რათა ერთობლივი მუშაობის შედეგად მოხდეს ბიზნესისთვის ისეთი აქტუალური საკითხების იდენტიფიცირება როგორცაა: სამუშაო ადგილების შენარჩუნების მიზნით საგადასახადო შეღავათის დანერგვა, ტურიზმთან დაკავშირებული ბიზნესსუბიექტებისთვის ქონებისა და საშემოსავლო გადასახადის გადავადება, მოქალაქეთათვის მიზნობრივი სოციალური დახმარება და სხვა. კერძო სექტორის წარმომადგენლებს, შესაძლებლობა მიეცათ, მათთვის აქტუალურ თემებზე და არსებულ გამოწვევებზე ესაუბროთ. ბიზნესსექტორთან შეხვედრები რეგულარული ხასიათის იქნება და აქტიური კავშირი მომავალშიც გაგრძელდება.

როგორ ადავინან უწოდებს გორსალას გამორჩენილი მხარე და მთარგმნელი თავაზ ჩხენკელი?

„გორსალა – პროვინციალს არ ნიშნავს, ის დადასტურდა მკვიდრით, თუმცა, თუ ჩავუპირადებთ, გორსალას აღმოსავლეთი მხარეა - სოფლები, დაბა და თავისთავად ცხადია, ძალაქში. სწორედ ძალაქში მისი თავმჯდომარე და საუფლო...“

მის ფსიქოლოგიურ სურათს ძენის შინაგანი უკუღმართობა, თავბასულობა, უტიფრობა და მხარეული უმცირესობა. გორსალას ახასიათებს, ერთი მხრივ, აპარტაიდობა, ძალადობა და ვილური მხარეობა, ხოლო, მეორე მხრივ, მონათესავე მხარე და ძველმეორეობა, სულერთია, რის ან ვის წინააღმდეგ.

გორსალა მარტინალია. ის ამოვარდნილია თავისი სოციალური გუნდის, ის სხვის ადგილს იკავებს და ამიტომ ნიდაბ დადასაჯებულია. ის გახიზნულ ცნობებს ინტელიგენტს და სკულს იგი მთელი არსებით.

გორსალიზმის ტოტალური უმცირესობის პირობებში უადმი არ უნდა იყოს ამაზე ლაპარაკი, - ამბობს თავაზ ჩხენკელი.

ის, რაც საქართველოში 31 ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნებთან დაკავშირებით ხდება, სწორედ არის ქვეყანაზე „გორსალიზმის ტოტალური შემოტევა“!..

უაღრესად საგულისხმოა, როცა აშშ-ის ელჩი საქართველოში ქ-ნი კელი დეგნანი, ევროკავშირის ელჩი კარლ ჰარცელი და მთელი დიპლომატიური კორპუსი მე-10 მონვევის პარლამენტის პირველ სესიას ესწრებიან, ამით ისინი პირდაპირ ცნობენ ქვეყანაში საპარლამენტო არჩევნების ოფიციალურ შედეგებს, პარლამენტის ლეგიტიმურობას, პატივს მიაგებენ საქართველოს მთავრობას, მხარდაჭერას უცხადებენ მმართველ პარტიას, მის დამფუძნებელ ბიძინა ივანიშვილს და, რაც მთავარია, მხარში უდგანან საქართველოს სახელმწიფოს. ოდნავ ეჭვი რომ შეჰპარვოდეთ ამ მაღალი რანგის დიპლომატებს არჩეული პარლამენტის ლეგიტიმურობაში, ისინი ცხადია, ვერ ან არ იქნებოდნენ ამ მნიშვნელოვან ღონისძიებაზე!..

მეორე მხრივ, შეუძლებელია არ ითქვას, რომ ჩვენისთანა ქვეყნისთვის კატასტროფაა, უბედურებაა (disaster) როცა იქვე, მეორე ეზოში, შეკრებილი არიან უკვე არჩეული ოპოზიციონერი პარლამენტარები, პარტიის ლიდერები, მათი აქტივისტები, რომლებიც აბსოლუტურად უმიზეზოდ აპროტესტებენ, არ ეთანხმებიან არჩევნების შედეგებს (არადა, ცხრა ოპოზიციური პარტია შევიდა პარლამენტში) და ბოიკოტს უცხადებენ პარლამენტს, ხმამაღლა აყენებენ შეურაცხყოფას თავიანთ კოლეგებს, ყოველგვარი საფუძვლის გარეშე ლანძღავენ ელჩებს, უცხოელ სტუმრებს, მარტო იმიტომ რომ არ გაიზარენ მათი ბელადის ავანტიურის ტყუილი ტყუილი, რომ საქართველოში საპარლამენტო არჩევნები გაყალბდა!!! აგრეთვე არსებობს აზრი, რომ ოპოზიციას მარტო არჩევნების შედეგები კი არ ანუხებდა და ამიტომ არ შედიან პარლამენტში, არამედ შორსმხედველი რევანშისტული აზრები აქვთ! ამას ჯერ ვერ ვერ ამბობენ, „რცხვენიათ“, რის გამოც ამჟამად მიმდინარე სახელისუფლო პარტიას და ოპოზიციას შორის რაიმე მოლაპარაკებაზე ან კონსესუსზე ლაპარაკი თითქმის შეუძლებელია!

სამწუხაროა, რომ ამ შემთხვევაში კიდევ ერთხელ

პოლიტიკური გორსალიზმი

დაგვანახა, რამდენად შორს დგას ქვეყნის პოლიტიკური კულტურა ევროპული კულტურისგან, როცა მთელმა ოპოზიციამ წარბეჭდვით, თავის ბელადის ერთი ხელის აქნევით, კოლექტიურად იცრუა და საერთაშორისო დამკვირვებლების მიერ ერთხმად აღიარებული კონკურენტული და თავისუფალი არჩევნები ქვეყანაში გაყალბებულად გამოაცხადა!.. რა თქმა უნდა, ამის საპასუხოდ, როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე გარეთ, უარყოფითი რეაქცია დაიმსახურა. უფრო მეტიც, გაერთიანებული ოპოზიციის ლიდერი მ. სააკაშვილი ევროკავშირის ელჩს, ჩვენი ქვეყნის დიდ მეგობარს, ბ-ნ კარლ ჰარცელს მოურიდებლად, უხეშად თავს ესხმის, უამრავ სისაძაგლეს აბრალებს მარტო იმიტომ, რომ მან არ გაიზარა მისი პათოლოგიური ტყუილი და, ბუნებრივია, ეუთო-ოდირის მონაცემებს ენდა, რომ საქართველოში არჩევნები არ გაყალბებულა, კონკურენტული და თავისუფალი იყო.

ამავე დროს, ერთპროცენტთანა შალვა ნათელაშვილმა, როცა შეიტყო, რომ ყველაზე ავტორიტეტულმა საერთაშორისო ორგანიზაციამ „სამართლიანმა არჩევნებმა...“ (ISFED) ხმების პარალელური დათვლის საბოლოო, გადამოწმებული შედეგები დადო, რომლის მიხედვითაც ცსკოს და ISDFE-ს მონაცემები ერთმანეთს დაემთხვა და გაქარწყლდა არჩევნების გაყალბების ვერსია, შალვა ნათელაშვილმა და ოპოზიციამ ეს მსოფლიო ბრენდი არასამთავრობო ორგანიზაცია ქრთამის აღებაში დაადანაშაულეს!!!

სხვა რომ არაფერი, პოლიტიკური სიბეცე ამაზე შორს ვერ წავა! ქვეყნის სირცხვილია, როცა ცნობილი ქართველი ქალბატონი, პოლიტიკოსი, ოპოზიციონერი, ამერიკის ელჩ ქალს თვალში უყურებს და არ რცხვენია, არ ნითლდება, რომ ცოცხალ ტყუილებს ეუბნება! ასეთი ტყუილებით გაჯერებული ქართული პოლიტიკა ყველასთვის მიუღებელია.

განსაკუთრებით სენსიტიურია მსგავსი სიცრუის მი-

მართ ევროპული კულტურა. ოპოზიციისადმი ნეგატიური განწყობა დასავლეთის დიპლომატებში, როგორც ჩანს, ძირითადად გამოიწვია არა ოპოზიციის პოლიტიკურმა პლატფორმამ და ბოიკოტმა, არამედ იმ აღვირახსნილობა, გაუთავებელმა სიცრუემ და ვირეშაკობამ, რაც მათ საკუთარი თვალებით ნახეს და მოისმინეს!

(ისე არ ვქნათ, რომ მომავალში „ყვეაილების ქვეყნის“ ნაცვლად, „ტყუილების ქვეყანას“ გვიმღერონ!)

ყოველივე ამის შემდეგ, მართლა უნდა გაგვიკვირდეს, რომ დასავლეთის შუამავალმა ელჩებმა ისევე განაგრძონ თავიანთი ძალისხმევა მოლაპარაკების პროცესში, ხოლო ამერიკის ელჩმა თავის რეზიდენციაში ისევე მიიღოს დაპირისპირებული მხარეები და სააკაშვილის და გვარამიას მიერ ტირაჟირებულ ტყუილებს უსმინოს, - „როგორ გააყალბა თურმე „ოცნებამ“ არჩევნები და თვითონ, როგორი პატიოსანი მამა აბრამის პატკენები არიან“.

ალბათ, ეს საპარლამენტო არჩევნები ძველის ისტორიაში შავა არ იმიტომ, რომ პარლამენტი ერთპარტიული იქნება, არამედ იმიტომ, რომ ძველანა, რომელიც საუკუნეა დასავლეთისკენ მიისწრაფვის, თანამედროვე პოლიტიკოსმა გორსალიზმს სწორედ დასავლეთის უთხრას უარი, ხელი ჰკრას, შეურაცხყოფა მიაყენოს მხოლოდ იმიტომ, რომ ამ ანტისახელმწიფოებრივ, აპარტად მოლაპარაკებაზე მხარე არ დაუჭირა. ისინი ჩვენ იძულებულნი უფრო პატრიოტები გამომდგნენ, ვიდრე ჩვენ ვართ!

რასამწუხაროა, რომ ასე გორსალა, ბინძური პოლიტიკის შემთხვევითი ოპოზიციის გვჩხავს!

გონდო ძოგულია, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი.

საშუალო ფენიდან - სიღარიბეში, სიღარიბიდან - სიღატაკეში!

საპარტვილოსთვის სიღარიბე უცხო არასდროს იყო, მაგრამ პანდემიამ ვითარება ძალიან დაამძიმა. ადამიანებმა დაკარგეს სამსახური, პრობლემა გაუჩნდათ თვითდასაქმების მხრივაც, რადგან შეზღუდულია გადაადგილება და ქვეყანა გადასულია ონლაინ რეჟიმზე. ასეთ პირობებში თავის რჩენას სულ უფრო მეტ მოქალაქეს უჭირს და სიტუაციას ვერ შევლის მთავრობის კომპენსაციებიც.

ამიტომაც, ბოლო პერიოდში ადამიანებმა საშუალო ფენიდან ღარიბთა კატეგორიაში დაინყეს გადასვლა, ხოლო ღარიბებმა ლატაკებში გადაინაცვლეს. მდგომარეობა რთული იყო 2020 წლამდეც, ხოლო ბოლო თვეებში კიდევ უფრო დამძიმდა.

როგორც გაზეთის წინა ნომერში ვიწყებოდით, საერთაშორისო სტანდარტების თანახმად, არსებობს უკიდურესი სიღარიბეც და მათ ის ადამიანები მიეკუთვნებიან, რომლებიც დღეში 1.90 დოლარზე ნაკლებს მოიხმარენ, რაც ფასთა სხვადასხვაობის გათვალისწინებით ნომინალურად დაახლოებით 60 ცენტია, ანუ 2 ლარი, თვეში - 60 ლარი. ასეთ უკიდურეს სიღარიბეში, აზიის განვითარების ბანკის ანგარიშის მიხედვით, 2019 წელს საქარ-

თელის მოსახლეობის 3.6%, ანუ 133 000 ადამიანი ცხოვრობდა. მსოფლიო ბანკის კვლევით, პანდემია და კოვიდრეგულაციები იმ ადამიანების რაოდენობას, რომლებიც დღეში 1.90 დოლარზე ნაკლებს მოიხმარენ, 150 მლნ-ით გაიზარდება. მართალია, ეს მძიმე სტენარია ძირითადად აფრიკისა და აზიის ქვეყნების ნაწილს ეხება, მაგრამ მათ შორის იქნებიან ასევე საქართველოს მოქალაქეებიც.

ანალიტიკოსი მირაბ ჯანიაშვილი აღნიშნავს, რომ კორონავირუსმა მოსახლეობაზე მძიმედ იმოქმედა და ამიტომ სიღარიბის მაჩვენებელი გაუარესდა.

„რა თქმა უნდა, კორონავირუსის პანდემიამ ისედაც რთული მდგომარეობა კიდევ მეტად გააუარესა და ხალხი გააღარიბა. ყველას გაუჩნდა დამატებითი პრობლემა, აქ საუბარი არ არის მხოლოდ დაბალშემოსავლიან ადამიანებზე. კორონავირუსის პანდემიამ ალბათ, მოსახლეობის 98%-ზე მოახდინა გავლენა. ხალხს შემოსავლები მასობრივად შეუმცირდა. არის 1-2 გამონაკლისი, რომლის ფინანსური მდგომარეობა ამ ვითარებაში გაუმჯობესდა, მაგრამ საერთო ფონი ძალიან

მძიმეა, - აღნიშნა ჯანიაშვილმა.

„საკსტატის“ მიერ გამოქვეყნებული ბოლო ანგარიშის თანახმად, ნოემბერში საქართველოში ყველა კატეგორიის საერთაშორისო მინიმუმი გაიზარდა. ახალი კულტაციის თანახმად, ხუთსულიანი ოჯახის ახალი ოფიციალური საარსებო მინიმუმი 377.7 ლარია. ეს წინა თვესთან შედარებით 3 ლარით მეტია. საბაზო საარსებო მინიმუმი, რაც შრომისუნარიანი მამაკაცის ერთი თვის საარსებო მინიმუმს ასახავს - 1.8 ლარით არის გაზრდილი და ის 189.5 ლარს შეადგენს. წლიურ ჭრილში ეს რიცხვი 6 ლარით არის შემცირებული, თუმცა, „საკსტატის“ ანგარიშს არ ასლავს წერილობითი განმარტება, თუ რა ფაქტორების გამო შემცირდა წლიურ ჭრილში საარსებო მინიმუმი. საქსტატის თანახმად, ცალკეული ჯგუფების მიხედვით საბარსაშუალო მინიმუმი ასეთია:

- შრომისუნარიანი ასაკის მამაკაცის საარსებო მინიმუმი - 189.5 ლარი;
- ორსულიანი ოჯახის საარსებო მინიმუმი - 268.6 ლარი;
- სამსუბუქიანი ოჯახის საარსებო მინიმუმი - 302.2 ლარი;

ოთხსულიანი ოჯახის საარსებო მინიმუმი - 335.7 ლარი;

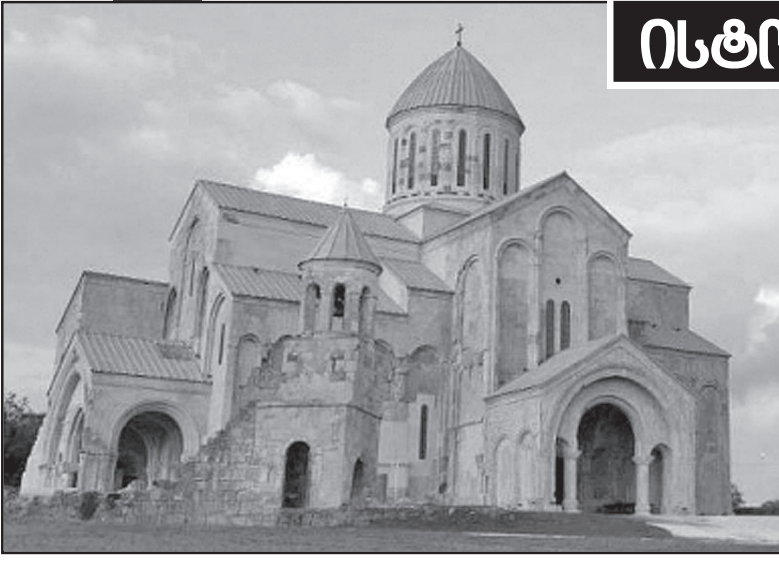
ხუთსულიანი ოჯახის საარსებო მინიმუმი - 377.7 ლარი;

ექვსსულიანი და მეტი ოჯახის საარსებო მინიმუმი - 446.5 ლარი.

რასაკვირველია, ეს ძალიან შეუსაბამო მაჩვენებლებია, ამიტომაცაა, რომ მოსახლეობის დიდი ნაწილი უკვე გამუდმებით ითხოვს სახელმწიფოსგან დახმარებას. 3.7 მლნ-იან ქვეყანაში, ოქტომბრის მდგომარეობით, სოციალურ დახმარებას, რომელიც სულზე 60 ლარს შეადგენს და ასევე გათვალისწინებულია სხვა მცირე შეღავათები კომუნალურ გადასახადებსა და საზოგადოებრივი ტრანსპორტით მგზავრობაზე, უკვე 510 ათასი ადამიანი იღებს. თებერვლიდან დღემდე ეს რიცხვი 70 ათასით გაიზარდა.

იანვრიდან ნოემბრამდე დახმარების მთხოვნელთა რაოდენობამ სოციალური მომსახურების სააგენტოს ბაზაში 921 ათასიდან 994 ათასამდე მოიმატა. ყოველი 100 ადამიანიდან 27 სახელმწიფოს დახმარებას სთხოვს და მათგან 14 ამ დახმარებას იღებს.

ეკა ბაძრაძე

ქართული პოლიტიკის მაბრძანებელი მიმართულება

1669 წელს, იმერეთის მეფე ბაგრატმა მოსკოვში ელჩებად მიტროპოლიტები, გედეონი (ან ვედემონი) და დიმიტრი გაგზავნა. იგი ხელმწიფეს წერდა მისი დედინაცვლის სიცოფეთა და სამეფო ხაზინის გაძარცვის შესახებ, რომელიც ახლა სულთნის მფარველობით ქუთაისსა და ლიხთიმერეთში მზრდებლობდა. თვით ბაგრათი კი გამოხატავდა სურვილს რუსეთის ხელმწიფისადმი სამსახურისა და თხოვდა მას, რომ აწ განსვენებული მამის, მეფე ალექსანდრესთვის მინიჭებული უფლების მსგავსად, მეტედი რუსეთის გერბით მისთვისაც დაემზადებინათ.

ბაგრატისგან განსხვავებულ პოზიციამ იდგა ბატონიშვილი ნიკოლოზი, რომელიც თავისი დედის გამართლებას ცდილობდა და ბაგრატის წინააღმდეგ ჩადენილ ყველა ბოროტებას, მათ შორის დაბრუნებას, ფეოდალებს აბრალედა. საქმე იქამდე მივიდა, რომ ხელმწიფის დავალებით ჭეშმარიტება გამოიძიეს და მეფე ალექსანდრეს ქვერთქილი ბრალეულობა ძალაში დატოვეს. მთავარი მიზეზი ამისა გამოდგა მიტრ. გედეონის ჩვენება, რომელიც იმდენად განრისხდა ბატონიშვილი, რომ გედეონი წმ. კირილეს მონასტერში თითქმის სამი წლით გამოაკეტეს. იგი დედოფალ ეფენეს თხოვნით გაათავისუფლეს 1675 წლის სექტემბერში და სამშობლოში გაამგზავრეს.

1676 წელს აღესრულა მეფე ალექსი მიხეილის ძე, ტახტზე მისი მემკვიდრე თეოდორე ალექსის ძე ავიდა.

1680 წელს, მოსკოვში ჩავიდა მეფე არჩილის, შაჰ-ნავაზის (ვახტანგ V) ძის მიერ წარგზავნილი არქიმ. მაკარი იმ მიზნით, რომ რუსეთის მეფის წინაშე დახმარების მისაღებად ეშუამდგომლა და არჩილის მოსკოვში ჩასასვლელად უფლება მოეპოვებინა, რათა მას რუსეთისთვის ქვეშევრდომობა ეთხოვა და ამით თავიდან აეცილებინა შაჰის მრისხანება, რომელიც მთელ მის ოჯახს გამაჰმადიანებით ეშუქრებოდა. არქიმანდრიტისთვის გამოტანებული წერილით ხელმწიფე ქართველ მეფეს ჰპირდებოდა, რომ ქრისტიანული რწმენის დაცვისთვის მისი ძლიერი ხელის ქვეშ მფარველობას მიიღებდა.

1681 წლის სექტემბრის თვეში, ისპაჰანიდან დედოფალ ელენესა და ბატონიშვილ ნიკოლოზისგან წარგზავნილმა მაცნემ მათე ივანოვმა მოსკოვში ჩაიტანა ცნობა, რომ დედა და შვილი თეოდორე ალექსის ძის მალალ მფარველობას სასოებენ, რათა შაჰმა ურჯულოთა ქვეყნიდან საქართველოში მათი დაბრუნების გადაწყვეტილება მიიღოს. სხვათა შორის, მაცნემ ისიც თქვა, რომ ნიკოლოზს მაჰმადიანობის მიღება აიძულებს; თუმცა მას სინამდვილეში ქრისტიანობა არ დაუდია და დამდამობით საიდუმლოდ ლოცულობდა. სამწუხაროდ, როგორც განვხვდებით, რუსეთში მაცნეს ჩასვლის დროს ხელმწიფე თეოდორე უკვე მარადისობის მკვიდრი გახდარიყო (27.04.1681), ხოლო ახალაღმადგენელი მეფე იოანე და პეტრე ალექსის ძენი, როგორც ჩანს, მნიშვნელოვანი პოლიტიკური ნაბიჯების გადასადგმელად ჯერჯერობით მზად არ აღმოჩნდნენ.

1682 წლის 1 თებერვალს, იმერეთის მეფე არჩილის ელჩები, არქიმ. გაბრიელ

და მესაწოლე თავადი დიმიტრი ქვარიანი მოსკოვში ჩავიდნენ, რათა ხელმწიფისთვის გადაეცათ ქართველი მეფის თხოვნა ოსების წინააღმდეგ ჯარის გამოგზავნის თაობაზე. მალე, ისარგებლა რა ნებართვით რუსეთში ჩასვლისა, თვით არჩილი ცოლ-შვილთან ერთად მოსკოვს გაემგზავნა. მას სხვადასხვა მიზეზთა გამო გზადგმა შეეყოვნა მოუხდა, მაგრამ 1685 წელს სამეფო ქალაქში ჩავიდა და რუსეთის ხელმწიფეთა აუდიენციის დირსი გახდა.

1687 წლის 19 დეკემბერს, რუსეთის საელჩოში თბილისიდან ქართლის მეფე გიორგის, არჩილის ძმის, უწყება მიიღო, რომელიც წმ. დიდმოწამე გიორგის მონასტრის არქიმ. ლავრენტიმ წარადგინა. ამ უკანასკნელის სიტყვით, შაჰის იძულებით გიორგი თუმცა მუსულმანი გახდა, მაგრამ ქრისტიანულ სარწმუნოებას მაინც იცავდა. გიორგი თავის მხრივ მეფეს სწერდა, რომ არჩილის წასვლით ურჯულოებმა ისარგებლეს და ქვეყანა ძლიერ ააოხრეს; მან კარგად იცის ეს მხარე და მოემის მიღებას უკეთ შეძლებს, თუ როგორ უნდა დავიზრუნოთ ჩვენი სამფლობელო და რუსეთის სახელმწიფოს როგორ შევეურთოთ. ამიტომ არჩილის საქართველოში დაბრუნება აუცილებელია.

იმერეთის მეფე ძმის მიერ შემოთავაზებულ წინადადებას დათანხმდა და თავის დაუთმობით, ალექსანდრესა და მათესთან ერთად საქართველოში გამოემგზავრა, ხოლო მისი მეფულე დედოფალი ეკატერინე დავითის ასული მოსკოვში დარჩა, რომელსაც ამაღლასთან ერთად ყოფილის საჭიროებისთვის წარსაგებელი დაენიშნა, ყოველწლიურად 2000 რუბლის

ოლდნობით. 1689 წლის 26 ივლისს, მოსკოვში ბატონიშვილების, ალექსანდრესა და მათეს წარგზავნილი დიაკონი გაბრიელი ჩავიდა. საელჩო ოქმში გაბრიელის მიერ ჩაწერილია, რომ მეფე არჩილმა საქართველოში ჩასვლის შემდეგ თავისი ძმის, მეფე გიორგისგან შეიტყო მათი მხარდამტყერი თავადების მზადების შესახებ. თვით გიორგი კი, რომელიც ქართლიდან განდევნილი იყო ბატონიშვილ ნიკოლოზ დავითის ძის მიერ სპარსელთა ჯარის დახმარებით, მხოლოდ იმ იმედით ცხოვრობს, რომ ძმა თავშესაფარს მისცემს, თუკი მან იმერეთის დაბრუნება შეძლოს.

მომდევნო, 1690 წელს, მეფე არჩილისგან მოსკოვში გაგზავნილი იმერელი მაცნე მაკარი ყვემოდა, რომ არჩილმა 7000-კაციანი ლაშქარი შეკრიბა; აქედან, რაჭის ერისთავის მიერ გამოყვანილი იყო 2000 კაცი, ხოლო დადიანის მიერ – 3000, დანარჩენი იმერლები იყვნენ. არჩილი რაჭაში შეება იმერეთის მეფე ალექსანდრეს, რომელიც იმერლებისა და თურქებისგან შემდგარ 15.000-იან ჯარს მეთაურობდა. მოწინააღმდეგის რაოდენობრივი უპირატესობის გამო, ერისთავმა გიორგი დადიანმა მრძოლაში მონაწილეობაზე უარი თქვა. მრძოლა ხანმოკლე გამოდგა, მაგრამ ორივე მხარემ მნიშვნელოვანი დანაკარგი განიცადა. არჩილი, ძმასთან და დადიანთან ერთად, ოდიშში გადავიდა, სადაც ელოდება სულთანის გადაწყვეტილებას იმერეთის ტახტის დაბრუნების თაობაზე.

თვით არჩილი რუსეთის ხელმწიფეთა წერდა, რომ მისმა ძმამ, გიორგიმ შაჰის სურვილი შეასრულა და მასთან ძმა ლევანი და ძე ბაგრათი გაგზავნა; იგი იმედოვნებს, რომ თავის სამფლობელოს დაიბრუნებს, ხოლო წარუმტებლობის შემთხვევაში, რუსეთში გამგზავრებას აპირებს. თვითონ არჩილი კი თავის თავზე ყვემოდა, რომ იმერეთში ლაშქრობა მოვაწყვე, მაგრამ ლაღატის გამო მარცხი განვიცადე.

1693 წელს ბატონიშვილი მათე გარდაიცვალა.

1694 წელს, თურქული ჯარი სამი ფაშის მეთაურობით იმერეთის საზღვრებს მიუახლოვდა და მეფე არჩილი იძულებული შეიქნა, ქუთაისიდან ქართლში თავის ძმასთან, გიორგისთან წასულიყო. იმავე წლის ოქტომბერში, არჩილი ხელმწიფეს აცნობებდა, რომ მას იმერეთი იმ შემთხვევაში დაუბრუნებოდა, თუ რუსეთი ყირიმის ხანთან ომს შეწყვეტდა.

1695 წელს, არჩილმა რუს ხელმწიფეთა სამადლოზელი წერილი გაუგზავნა იმის გამო, რომ აწ განსვენებულ მის ძეს მათეს დასაფლავებაზე მათი უმადლესობის დასწრებით პატივი მიავს. ამასთან, იგი იმედოვნებდა თხოვნას ყირიმის ხანთან ომის შეწყვეტის თაობაზე; წინააღმდეგ შემთხვევაში ერთი სურვილია ჰქონდა, რომ თვითონაც რუსეთში მომკვდარიყო და თავის შვილებთან ერთად განესვენა.

1700 წელს, მოსკოვში იმერეთის მეფე არჩილის ჩასვლის შემდეგ, მას და მის ძეს ალექსანდრეს, ფულადი წარსაგებების ნაცვლად, სასახლის საბატონო სამი ქალაქი გადასცეს, ყველა სოფელთან და სარგოსთან ერთად.

1703 წელს, თავადი გოლოვინის თხოვნით მეფე არჩილი საქართველოს იმუამიდელ მდგომარეობას ამგვარად აღწერდა: საქართველოს ერთ ნაწილს შაჰი დაუფლავდა, მეორეს – სულთანმა. ამ უკანასკნელის ხელში: სამცხე-საათაბაგო, იმერეთი, სამეგრელო (ანუ ოდიში, ან კოლხეთი), გურია, აფხაზეთი და ჯიქეთი. ხალხი ყველგან აღიარებს ქრისტიანულ სარწმუნოებას, გარდა მცირე რაოდენობის სომხებისა და ებრაელებისა. დანარჩენ საქართველოს, ქართლსა და კახეთს, შაჰი ფლობს; მოსახლეობა აქაც ქრისტიანულია. თუ ხელმწიფე მათ დახმარებას გაუწყვს, ქედზე კაცი გამოვა და სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე იმრძოლებსა.

არჩილი მეორე წერილით გოლოვინს თხოვდა, რომ ხელმწიფესთან ეშუამდგომლა რამდენიმე ქართულენოვანი საეკლესიო წიგნის დაბეჭდვის თაობაზე, რომელთაც საერთო მოხმარებისთვის სამშობლოში გააგზავნიდა.

1722 წლის 2 ივნისს, თავად შორის თურქისტანის ხელით გაგზავნილ წერილით რუსეთის ხელმწიფე პეტრე I პრინც ვახტანგს (მეფე ვახტანგ VI) სწერდა, რომ სპარსეთის წინააღმდეგ აუცილებელი იყო სამხედრო ძალების გაერთიანება და ასევე, რაც შეიძლება სწრაფად, ლეკებზე თავდასხმა, რომლებიც საქართველოსაც და რუსეთსაც ზიანს აყენებენ.

ხელმწიფისადმი გაგზავნილი საპასუხო ეპისტოლეტი ვახტანგი სიხარულს გამოხატავდა წერილის მიღების გამო და არწმუნებდა მას რუსეთის გვირგვინოსანთა მიმართ თავის მორჩილებას.

1725 წელს, მოსკოვში პრინც ვახტანგ

თან ერთად მისი ძე ბაქარი და ძმა სიმონი ჩავიდნენ. მმართველი სენატის ბრძანებით, პრინცის ოჯახს წარსაგებელი დაენიშნა, ყოველწლიურად 24.000 რუბლის ოდენობით რათა პრინცი ურჯულოთაგან სამშობლოს გასანთავისუფლებლად ხელსაყრელ დროს რუსეთში დალოდებოდა.

1726 წელს, რუსეთის მინისტრთა საბჭომ ქართველ პრინცს გააცნო საიდუმლო სამხელმწიფო გეგმა, რომელიც თურქეთის წინააღმდეგ სპარსეთის მიმხრობას ისახავდა მიზნად. დიპლომატიური მისიის შესარულეზებად საუკეთესო კანდიდატად სწორედ ვახტანგი შეირჩა, რომლის თანაშემწედ და თანამოაზრედ გენერალ-ანშეფი, თავადი ვასილი დოლოგოვუკი დაინიშნა.

1727 წელს, სპარსეთში ვახტანგის ვიზიტი დაიწყო. ბოლოს, სპარსულ და რუს მინისტრთა შორის მრავალი კონფერენციის გამართვის შემდეგ, რომელთაც პრინცი ვახტანგი შუამავლობდა, ორივე მხარემ აღიარა ტრაქტატი, რომლის ძალითაც დერბენი, ასტრახანი და ტრაქტატი მოსხვნიებული სხვა ოლქები რუსეთს მუდმივ სამფლობელოდ გადაეცა.

1728 წლის მარტის თვეში, ბრძანების საფუძველზე ვახტანგი სანქტ-პეტერბურგში დაბრუნდა.

1730 წელს, საქართველოდან ერისთავის მიერ წარგზავნილმა არქიმ. არსენმა ვახტანგს მოახსენა, რომ თურქები თხოვენი ქართველთა თანხმობას რუსეთთან სასაზღვრო ტერიტორიებზე ციხესიმაგრეების ასაგებად; ისინი მოსახლეობასა და მერ-მონაზვნებს თავიანთი სამკვიდროდან აძევებენ, სოფლებსა და დაბებს აპარტახებენ, ატყვევებენ და კლავენ ხალხს, მაგრამ განსაკუთრებულ უბედურებად ქართველებს მაინც ეს მიაჩნიათ, რომ მმართველი და წინამძღოლი აღარ ჰყავთ.

1734 წლის 1 მაისს, სახელობით ბრძანების მიღების შემდეგ, ვახტანგი და მისი ძე, არტილერის გენერალ-ლეიტენანტი ბაქარი საქართველოში ჩამოვიდნენ, მაგრამ, მიუხედავად მათთვის სახელმძღვანელოდ განკუთვნილი ვრცელი ინსტრუქციისა, არახელსაყრელი პოლიტიკური სიტუაციის წარმოქმნის გამო მამა-შვილმა მისიის გაგრძელება ვერ შეძლეს და ისინი მომდევნო 1735 წელს მოსკოვში დაბრუნდნენ.

1740 წელს, იმერეთის მეფე ალექსანდრემ რუსეთის მეფის კარზე გაგზავნილი ეპისტოლეს პასუხი მიიღო, რომ თურქეთის წინააღმდეგ სამხედრო ძალით დახმარება, ცოტა ხნით ადრე ოტომანთა პორტასთან დადებული ზავის გამო, რუსეთს იმუამად არ შეეძლო.

1752 წელს, ქართლისა და კახეთის მეფეებმა, თეიმურაზ II-მ და ერეკლე II-მ პირველი ერთობლივი ნაბიჯი გადადგეს დიპლომატიურ სარწმუნოება და რუსეთში საგანგებო ელჩობა გაგზავნეს თბილელი მიტროპოლიტის ათანასე ამილახურისა და თავად სიმონ მაყაშვილის ხელმძღვანელობით. მათ სამეგრეტორო კარზე უნდა წარედგინათ ოფიციალური თხოვნა საქართველოსთვის მფარველობის გაწევის შესახებ, მაჰმადიანთაგან თავის დასაცავად. ამასთან, ხელახალი დადასტურებისთვის ელჩებს მიჰქონდათ ქვეშევრდომობის ამსახველი სიგელები, რომელნიც ქართველ მეფეთა წინაპრებისთვის რუსეთის იმ-

თეოდორე ალექსის-ძე

ბაგრატ III (იბრაჰიმის ძე)

ვახტანგ I

არჩილ II

პეტრონოვს ადრე ჰქონდათ ნაზობები.

რუსეთში მყოფი ქართლის ბავრთი-ნების ინტრიგებისა და ელჩებს შორის ჩამოვარდნილი უსიამოვნების გამო აღნიშნული ელჩობა წარუმატებელი აღმოჩნდა, მაგრამ 1760 წელს მეფე ერეკლეს ინიციატივით რუსეთში კვლავ გაემგზავრა ელჩობა, რომელსაც მეფე თეიმურაზი თავისწამდა. ქართველ მეფეთა სათხოვარს შეადგენდა ჯანი ან ფულადი სესხი, რათა მოძალე-

თეიმურაზ II

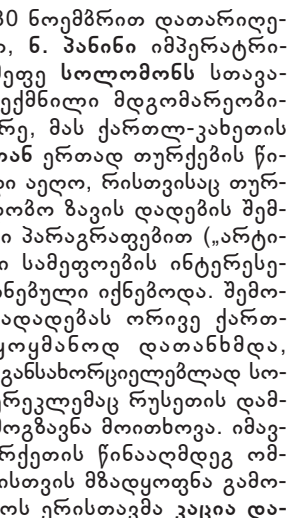
ვახტანგ VI

ბული ლეკები აელაგმათ და შემდეგ ირანის შიდა პოლიტიკაზე გეგავლენა მოეხდინათ, მაგრამ იმხანად რუსეთი პრუსიასთან შეიძღვლიან ომში (1756-1763 წწ.) იყო ჩამოყვანილი და თურქეთთან ურთიერთობის გამწვანებას ერიდებოდა. ამ არასახარბიელო პოლიტიკურ ვითარებას დაერთო თეიმურაზ II-ის მოულოდნელად გარდაცვალებაც პეტერბურგში, საიდანაც იგი ასტრახანში გადასვენეს და მეფე ვახტანგ VI-ის გვერდით დაკრძალეს.

1768 წლის ნოემბერში რუსეთ-თურქეთის ომი დაიწყო. იმპერატორმა ეკატერინე II-ის მოწოდებას ქრისტიანი ხალხებისადმი, საერთო მტრის წინააღმდეგ საბრძოლველად, მარტოდენ ქართველი მეფენი და ხალხი გამოეხმარნენ; რაც მათ შემდეგ, მთელი ხუთწლიანი ომის განმავლობაში, საქმით დაამტკიცეს*.

ჯერ კიდევ 1768 წლის ივნისის თვეში, იმერეთის მეფე სოლომონ ალექსანდრეს ძემ პეტერბურგში ელჩები გაგზავნა: ქუთათელი მიტროპოლი მაქსიმე ერთ არქიმანდრიტთან და ორ მერთან ერთად. სოლომონი იმპ. ეკატერინესა და გრაფ ნ. პანინს ატყობინებდა, რომ იგი უკვე თორმეტი წელია უმკლავდებოდა თურქებს, მაგრამ წინააღმდეგობის გასაგრძელებლად რუსეთის იმპერიასთან შეერთებას ან საბრძოლო მასალებით მომარაგებას ითხოვდა; ხოლო ბოლოს და ბოლოს თუ თურქებს წინ ვერ აღუდგებოდა, ნება დაერთოთ, რომ სხვა ქართველ მეფეთა მსგავსად საცხოვრებლად რუსეთში ჩასულიყო.

1768 წლის 30 ნოემბრით დათარიღებული წერილით, ნ. პანინი იმპერატრიცას სახელით მეფე სოლომონს სთავაზობდა, რომ, შექმნილი მდგომარეობიდან გამომდინარე, მას ქართლ-კახეთის მეფე ერეკლესთან ერთად თურქების წინააღმდეგ იარაღი აედო, რისთვისაც თურქეთთან სამშვიდობო ზავის დადების შემდეგ სპეციალური პარაგრაფებით („არტიკულებით“) მათი სამეფოების ინტერესებიც გათვალისწინებული იქნებოდა. შემოთავაზებულ წინადადებას ორივე ქართველი მეფე უყოყმანოდ დათანხმდა, ოღონდ შეტევის განსახორციელებლად სოლომონმა და ერეკლემაც რუსეთის დამხმარე ჯარის გამოგზავნა მოითხოვა. იმაედროულად, თურქეთის წინააღმდეგ ომში მონაწილეობისთვის მზადყოფნა გამოხატა სამეგრელოს ერისთავმა კაცია დიდიანმაც.

ზარიაკონი გიორგი (რუხაძე). (დასასრული მომენტის ნომერი)

* სწორედ ამ პერიოდს, 1768-1774 წწ., მოიცავს ისტორიული დოკუმენტების შინაარსი, რომელიც ალ. ცაგარლის «Грამота-ს პირველ ტომში არის შეტანილი; ხოლო ვ. მაჭარაძის მიერ აღნიშნული პერიოდი განხილულია „მასალების“ // ნაწილის I და II ნაკვეთებში.

წარსული გვიხმობს!

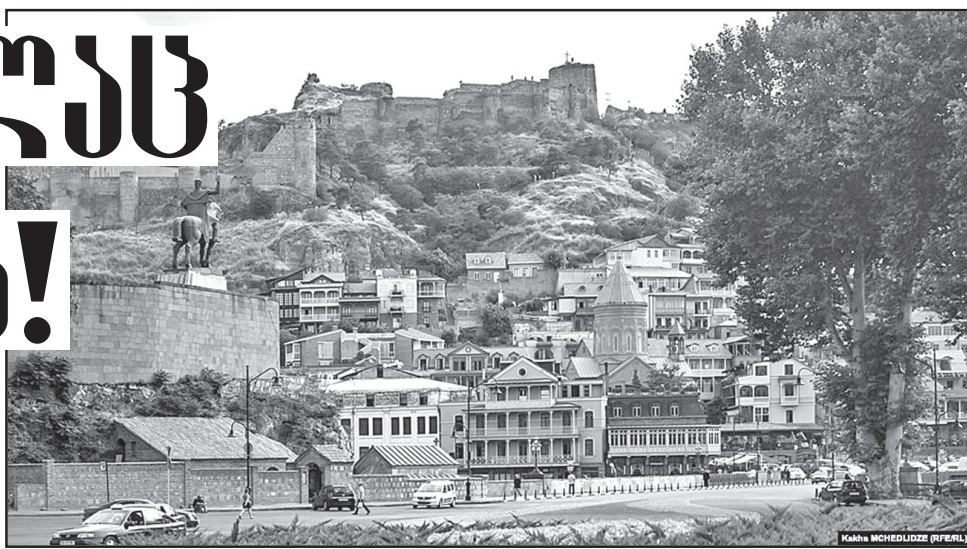
ნარიყალას ინტრიგა!

ნარიყალას ციხესიმაგრე ევროპაში მდებარე განსაკუთრებული საფრთხის ქვეშ მყოფ კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლებს შორის დასახელდა. ძეგლის შერჩევის კრიტერიუმები მისი ისტორიული მნიშვნელობა და ამჟამინდელი არასახარბიელო მდგომარეობა იყო. მარტში გადაწყვიტა, შეეცა თუ არა ის „განსაკუთრებული საფრთხის ქვეშ მყოფი 7 ძეგლის პროგრამაში“, რომელსაც ორგანიზაცია „ევროპა ნოსტრა“ ახორციელებს.

თბილისის მერიაში აცხადებენ, რომ პროგრამაში მოხვედრა ნარიყალას რეკონსტრუქციისთვის საჭირო თანხის მოძიებას გააადვილებს. თავად პროგრამა ძეგლის სამუშაოების პირდაპირ დაფინანსებას არ ითვალისწინებს. „პროგრამის სახელი ცოტა დამაბნეველია. განსაკუთრებული საფრთხის ქვეშ მყოფი“ ამ შემთხვევაში არ ნიშნავს იმას, რომ ძეგლი ისეთ მდგომარეობაშია, რომ ხვალ და ზეგ დაინგრევა. ეს ნიშნავს, რომ ამ ძეგლს სჭირდება ყურადღება“, – ამბობს თბილისის განვითარების ფონდის ხელმძღვანელი ალექსანდრე ტოგონიძე.

ნარიყალა განსაკუთრებით დაზიანდა 1827 წელს, როდესაც თბილისში ძლიერი მიწისძვრა მოხდა. მაშინ გამაგრების შიდა ნაწილი თითქმის განადგურდა, დაზიანდა გარე კედლებიც. ნარიყალას ციხე-სიმაგრეს დანგრევის საფრთხე ახლაც ემუქრება. „2017 წელს თბილისის განვითარების ფონდმა სარეაბილიტაციო სამუშაოების ერთი ნაწილი ჩაატარა. წელს შეეუქვეთეთ პროექტი, რომლის მომზადების შემდეგ გვეცოდინება, რა სახის სამუშაოებსა და ხარჯთან გვექნება საქმე“, – განმარტავს ალექსანდრე ტოგონიძე.

- 2016-2017 წლების სარეაბილიტაციო სამუშაოების ფარგლებში გაკეთდა:
- ციტადელის აღმოსავლეთის კედელ-ბურჯის რესტავრაცია, ძველი სატრაპუზოს ნაცვლად, რომელიც მიდგმულია გალავანზე;
 - აშენდა ახალი ნაგებობა (საერო სახლი);
 - ჩატარდა სარესტავრაციო და გამაგრებითი სამუშაოები.

ნარიყალას ციხესიმაგრე და მდებარე ქალაქი

რებითი სამუშაოები ციტადელის აღმოსავლეთ კედელზე (მე-2 და მე-3 ბურჯებს შორის);

- ამავე მონაკვეთში, გალავნის თავზე, მთელ გაყოლებაზე, დამთვალეიერებლების გადაადგილების უსაფრთხოების მიზნით, მოეწყო აგურის დაბალი კედელი;
- შენობის მიმდებარედ არსებული ქუროს უძველესი ნაშთი დაიფარება შუშის კონსტრუქციით.

თბილისი ნაპოვლად ვახტანგს დააბრუნა?

ნარიყალას ციხესიმაგრე ისტორიულ ცნობებში პირველად IV საუკუნის ბოლოს მოიხსენიება. ნარიყალაში, როგორც ნესი, ან ქართველების, ან დამპყრობლების გარნიზონები იდგა, თუმცა, როგორც ისტორიკოსი გიორგი ჭანიშვილი ამბობს, აქ ბრძოლები ნაკლებად იმართებოდა. ნარიყალას არ ახსოვს ისეთი შეტაკებები, როგორც საქართველოს სხვა ციხეებს.

„რეალურად, თბილისის დაარსებას ვახტანგ გორგასალს ტყუილად ვაბრუნებთ, ქალაქი მანამდეც იყო. ნარიყალა მე-4 საუკუნისაა. 40 სუბსტიანელი მონაზონი ეკლესიასთან გათხრები განხორციელდა და აღმოჩნდა აბანო, რომელიც მეორე საუკუნის არის, ანუ აქ მეორე საუკუნეში დასახლება იყო“, – ამბობს გიორგი ჭანიშვილი.

თბილისელი არაბის ასტროფიზიკური ობსერვატორია

ნარიყალა ორ ძირითად ნაწილად იყოფა: მაღლა ციხე, სადაც ციტადელია,

და დაბლა ციხე, სადაც ვახტანგ გორგასალიდან მოყოლებული, სახელისუფლებო რეზიდენცია იყო. თავდაპირველად ის შურის ციხედ იწოდებოდა, ხანაც – დედა ციხედაც. ტერმინი „ნარიყალა“ მოგვიანებით გაჩნდა. კომპლექსი მოიცავს კოშკებს, ეკლესიას, წყლით მომარაგების სისტემას... იმის გამო, რომ თბილისი ძალიან ბევრჯერ არის დანგრეული, ციხესიმაგრე სრული სახით არ შემორჩენილა.

„ნარიყალა მარტო ის არ არის, რასაც ახლა ვუყურებთ. მის გაყოლებაზე, ქართვლის დედის ცოტა იქით, არის არქეოლოგიური კვლევის კერა – შახ ტახტი. აქ VIII-XI საუკუნეებში ასტროფიზიკური ობსერვატორია იყო. სპარსულ წყაროებში მოიხსენიებენ კიდევ წარმოშობით არაბ თბილისელ ასტროფიზიკოსს“, – ყვება მერაბ ძნელაძე და ნარიყალას ახლანდელ მდგომარეობას ასე აღწერს: „სამწუხაროდ, ეს საოლიავეი ძეგლი არ არის ისე წარმოჩენილი, როგორც საჭიროა. ზედა ნაწილი, ფაქტობრივად, მიტოვებულია, საჭიროებს გათხრებს, კვლევას, რესტავრაციას. იქ ძალიან სერიოზული სამუშაოებია ჩასატარებელი“.

კერძოდ, რა სახის სამუშაოებია ჩასატარებელი და რა დაჯდება ნარიყალას გადარჩენა, თბილისის განვითარების ფონდს ჯერ დადგენილი არა აქვს. ფონდში აცხადებენ, რომ, მართალია, ნარიყალას პროგრამაში მოხვედრა თანხების მოზიდვას გააადვილებდა, მაგრამ ასეც რომ არ მოხდეს, ძეგლი მზრუნველობის გარეშე მაინც არ დარჩება.

თავა თოფურიძე, რადიო „თავისუფლების“ ჟურნალისტი.

P.S. განსაკუთრებული საფრთხის ქვეშ მყოფ კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლებს შორის ასევე დასახელებულია ახენზის რკინიგზა ავსტრიის ქალაქ გიროლში, მოდერნ თეატრის შენობა ბულგარეთის ქალაქ სოფიაში, მიროგოს სასაფლაო კომპლექსი ხორვატიის ქალაქ ზაგრებში, სენ დენის ეკლესია საფრანგეთის ქალაქ სენ-გომერში, მწვანე სისტემა გერმანიის ქალაქ კოლონში, ხუთი სამხრეთ ეგვიპტის კუნძული საბერძნეთში, ჯუსტის ბაღი იტალიის ქალაქ ვერონაში, პალატო მენობიო იტალიის ქალაქ ვენეციაში, დეჩანის მონასტერი კოსოვოში, ცენტრალური ფოსტის შენობა მაკედონიის ქალაქ სკოპიეში და სან ხუანის სამლოცველო ესპანეთის ქალაქ კანგარიაში.

„ქართუ“ კიდეც ერთ ისტორიულ ძეგლს აღადგენს

სლესის ციხის სარეაბილიტაციო-საკონსერვაციო პროცესს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტო მობილიზაციის მიზნით დაიწყო. ეროვნული კატეგორიის უძრავი ძეგლის სტატუსის მქონე საფორტიფიკაციო ნაგებობის საკონსერვაციო პროექტის მომზადებას სააგენტო 2021 წლის პირველივე თვეებში უზრუნველყოფს, რომლის საფუძველზე ფიზიკური სამუშაოები უკვე გაზაფხულიდან დაიწყება. როგორც სააგენტოში განმარტავენ, საპროექტო დოკუმენტაცია 1948 წელს არქიტექტორ ნილოსანის მიერ გამოხატულ ანაზომებსა და 1977 წელს განხორციელებული რეაბილიტაციისას რესტავრატორთა ჯგუფის მიერ შესრულებულ

ანგარიშებს დაეფუძნება, რომლებიც სააგენტოს არქივშია დაცული. „დიდი ალბათობით, ისტორიული ნაგებობის ჩრდილოეთ მხარის კოშკის ჩამოშლილი ფრაგმენტის რესტავრაციისა და მისი არქიტექტურული სეგმენტების კომპლექსური რესტავრაცია-კონსერვაციის პროცესს ფონდი „ქართუ“ განახორციელებს, რომელთანაც ეროვნული სააგენტოს წინასწარი შეთანხმება უკვე აქვს“, – აღნიშნულია სააგენტოს მიერ გავრცელებულ განცხადებაში. სლესის ციხის კოშკის სამხრეთ-დასავლეთი ფრაგმენტი რამდენიმე დღის წინ ჩამოიშალა. ადგილობრივი თვითმხილველების განმარტებით, ნგრევა ქვის საპირე წყობაზე დაცემულმა მეხმა განაპირობა.

„თავისუფლება არის ყველაზე დიდი გულუხვაობა, რომელსაც ზეცა მადლიანად აბურთავს ხალხს. მას ვერც ერთი განძი ვერ შეედრება, ვერც ის, მიწის ნიადაგი რომ არის ჩამალული და ვერც ის, ზღვის ფსკერზე რომ დევს. თავისუფლებისთვის, ისე, როგორც ღირსებისთვის შეიძლება და აუცილებელიცაა სიცოცხლის განჩინება. თავისუფლების არქონა ყველაზე დიდი უბედურებაა, რაც შეიძლება გადახდეს ადამიანს“ – ეს სიტყვები დიდმა სერვანტესმა დონ კიხოტს ათქმევინა – მრავალი საუკუნის განმავლობაში მსოფლიოს უპოპულარესი რომანის გმირს.

დაახლოებით ასეთი გულუხვი თავისუფლება დააბურთა კრემლმა (გადატანითი მნიშვნელობით ზეცამ) საბჭოთა რესპუბლიკებს 1991 წლის დეკემბერში, როდესაც ისტორიაში გადასულმა პირველმა და უკანასკნელმა საბჭოთა კავშირის პრეზიდენტმა მიხეილ გორბაჩოვმა ტელევიზიით „ახარა“ საბჭოთა ხალხს, გიგანტი სოციალისტური კავშირი დაიშალა!

მას შემდეგ თითქმის 30 წელი გავიდა, მაგრამ ზემოდან ნაბოძებმა თავისუფლებამ ვერა და ვერ შვა ნანატრი თავისუფლების სადარი ცხოვრება. მიზეზი ამისა მრავალია, მათ შორის დამოუკიდებლად ქვეყნის მართვის ანაბანის უტოლდინობა; შესაბამისი დარგების სპეციალისტთა დეფიციტი; საკუთარის, საქვეყნოზე მალა დაყენება; ერთბაშის გაუტანლობა; უმადურობა და სხვა.

„უპატრონოდ“ დარჩენილმა ყოფილმა საბჭოთა რესპუბლიკებმა – იძულებულბა, საკუთარი ხელით გამოეჭედათ თავიანთი ცხოვრება, მხოლოდ ის მოახერხეს, რომ ნაბოძები თავისუფლება და აქედან გამომდინარე სუვერენიტეტი, თვალისდაუხამამებლად, დაუფიქრებლად სხვას – უფრო ძლიერს და დიდს ჩააბარეს. ასე იცის უბრძოლველად მიღებულმა თავისუფლებამ.

ვიბრძოლეთ კიდევაც და სისხლიც დავეღვართ, – აცხადებენ „თავისუფლები“, მათ შორის ჩვენც. ზოგი იმასაც ამბობს, რომ თავისუფლება, რომელიც კრემლმა გაიღო, შედეგი იყო ჩვენი ბრძოლის, რაშიც პირადად მე ვერა და ვერ დავეთანხმები, ვინაიდან საბჭოთა კავშირის სახელმწიფო მართვის სტრუქტურებიდან და სისტემიდან გამომდინარე, ვერაფერი შეარყევდა მის არსებობას, თუ არა ისტორიულად ცნობილი „ციხე შიგნიდან ტყეობა“-ს ფორმული.

მარტივად რომ ვთქვათ, იმჟამინდელი კრემლი იყო დაშლის მოთავე და არა პატარ-პატარა ბუნტები, რასაც ადგილი ჰქონდა საბჭოთა რესპუბლიკებში. სხვათა შორის, თანამედროვე საბჭოთა ისტორიის მკვლევარები იმასაც აცხადებენ, რომ ის ბუნტები კრემლის მიერ იყო ინსპირირებული და ორგანიზებული – იმჟამინდელი საბჭოთა ლიდერების შეკვეთილი, რომლებიც დასავლეთთან, კერძოდ აშშ-თან ჩახუტებულნი, მხოლოდ იმაზე ფიქრობდნენ, როგორ დაეგრიათ საბჭოთა კავშირი!

განა, ამის უტყუარ საბუთი არ არის რუსეთის პრეზიდენტის ელცინის აშშ-ს კონგრესში წარმომტყუნი სიტყვა, სადაც ის „ახარებდა“ „პროგრესულ“ ამერიკას და დასავლეთს საზარელი ურჩხულის, ხალხთა საპყრობილის დაშლის შესახებ?!

განა, მან არ უსურვა ამერიკას დღეგრძელობა? განა, მან არ თქვა – ღმერთი ფარავდეს ამერიკას.

და როდესაც სწრაფი დაშლის სურვილი ამოძრავებდათ კრემლის ბინადართ, საბჭოთა კავშირიდან ეტაპობრივად გასვლაზე ხომ არაფერი იფიქრებდა? მას, ვისაც ყოფილი მოკავშირის ბედი ადარდებდა, ისე იცეცხა, როგორც ევროკავშირი. განა, ინგლისის ევროკავშირიდან მრავალწლიანი გასვლის პროცედურა (ბრექსიტ) ამის მაგალითი არ არის? თითქოს გორბაჩოვს ჰქონდა საბჭოთა რესპუბლიკების, საბჭოთა კავშირიდან გასვლის 5-წლიანი მექანიზმი, მაგრამ მიზეზთა გამო არ განხორციელდა და ნანატრი თავისუფლება, ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკებისთვის (ცივი შხაბი გამოდგა).

ასე და ამრიგად, მსოფლიო რუკაზე განიხილეთ ახალი, დამოუკიდებელი სახელმწიფოები, რომლებმაც 30 წლის განმავლობაში თუ რას მიაღწიეს, ინგლისურად რომ ვთქვათ – „failed state“-ბაა, ანუ შეუძლებელი ქვეყნები, ზოგი უფრო მეტი დოზით, ზოგი – ნაკლებით.

საბჭოთა რესპუბლიკებმა, რომლებმაც შთამომავლობით მიიღეს საბჭოთა რესურსების ბაზა, ვერ შეძლეს ან ნაკლებად, დანატოვარის ეფექტიანი გამოყენება. რაც შეეძლეს – სხვისთვის მიყიდვა იყო, ან ჯარ-

პროვინციული ნაციონალიზმით ახალ ისტორიას ვერ შევქმენით!

თად ჩაბარება. ამ მხრივ ყოფილი საბჭოელებიდან თავი ჩვენ და უკრაინამ გამოვიჩინეთ, ასევე ბალტიისპირა ქვეყნებმა, თუმცა ამ უკანასკნელთათვის, სხვა მოთხოვნები დანესდა ევროკავშირში შესვლისთვის – საბჭოთა პერიოდში აშენებული მრეწველობის და სოფლის მეურნეობის დანგრევა.

წარსულის ბინება იმ ჩარჩონის მოაზრებალია

შედეგი? – საგალალო. ლიეტუვის 3,6 მილიონი მოსახლის, მილიონით შემცირება. სამუშაო ადგილების გაუქმება, უმუშევარი ლიეტუველები მასობრივად გადინება ევროკავშირის ქვეყნებში – მუშეობად, დაბალი კვალიფიკაციის სამუშაოების შემსრულებლებად. რაც შეეხება უკრაინას – სსრკ-ს ყველაზე განვითარებულ რესპუბლიკას, სტატისტიკის მიხედვით, მას გიგანტი საბჭოთა კავშირიდან მძლავრი სამრეწველო პოტენციალის მქონე სანარმოები ერგო – მსოფლიოში სიდიდით მესამე სტრატეგიული არსენალი. 1000-ზე მეტი ბირთვული საბრძოლო ქობინი და მისი სამიზნე მიტანის საშუალება; 43 სტრატეგიული რაკეტმატარებელი ბომბდამშენი: 23 – ტუ-95, 20 – ტუ-160; 241 შორსმფრენი ბომბდამშენი – ტუ-16, ტუ-22, ტუ-22მ; 260 მიგ-29 და სუ-27.

იმჟამინდელი მონაცემებით უკრაინა მსოფლიოში მე-3-ზე იყო და უსწრებდა ევროპის ყველა ქვეყანას, აგრეთვე, იაპონიას და ჩინეთს.

უკრაინამ საბჭოთა კავშირიდან მიიღო ისეთი დარგები, როგორებიცაა რაკეტების წარმოება, ავიამრეწველობა, ძრავების წარმოება, გემთმშენებლობა. უკრაინა იყო საბჭოთა კავშირის ერთადერთი რესპუბლიკა, რომელიც აშენებდა ავიამზიდებს. ჩამოთვლა შორს წაგვიყვანს.

რა გვაქვს დღეს? გაკოტრებული, გაღატაკებული ქვეყანა. 30 წლის განმავლობაში უკრაინის ხელისუფალნი საბჭოთა დანატოვრით ცხოვრობდნენ. გაყიდეს ყველაფერი – უძრავიც და მოძრავიც. უკრაინის გაყიდული ტექნოლოგიით ჩინეთმა, ჩრდილო კორეამ, ირანმა საკუთარი სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსები შექმნეს!!! რაც შეეხება საქართველოს, მკითხველმა კარგად იცის, განვითარებული სამრეწველო-აგრარული ქვეყნიდან რას დავემსგავსეთ. ამდენად, მასზე უფრადლებას არ გავამახვილებ!

პურის საძებრად საკუთარი მოქალაქეების ექსპორტირება და მათ მიერ სამშობლოში დარჩენილი ოჯახისთვის ფული გამოგზავნა, შემდეგ ამ დარჩენილების, იქ დარჩენილასსა და არათუ უკან დაბრუნებას, გამოხედვასაც არ აპირებენ აქეთ... ან და, ვის გამოხედონ, როდესაც ახლობლებიც იქ წაიყვანეს?

ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკები, გართულნი ყოველდღიურ ჭირ-ვარამში, არც კი სვამენ კითხვას – რანი ვიყავით, რანი ვართ, რა გვინდა? რას მივალნიეთ ნანატრი თავისუფლების დროს? ვართ კი თავისუფალნი და დამოუკიდებელნი?

ამ კითხვებზე პასუხის გაცემა ყველას გაუჭირდება. აქ საქმე საერთო ეროვნული იდეოლოგიის არარსებობაში კი არ არის, არამედ ნაციონალური, ეროვნული იდენტობის ნაცია, ეროვნება – ეს არ არის ეთნოსი, ეს ხალხის ერთობაა, გააზრებული პოლიტიკური საერთო ინტერესი. ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკებმა საკუთარი ახალი იდენტობის შექმნისთვის რაც მოახერხეს, ვინრო ნაციონალიზმი და რუსეთთან დაპირისპირებაა. არადა, თითქმის ყველა ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკა, რუსეთის იმპერიაში შესვლამდე, ვერ დაიკვეთის სახელმწიფოებრიობის ქონას, გამოინაკლისი საქართველოა!

საბჭოთა კავშირმა ჩამოაყალიბა მომთაბარე ცენტრალური აზიიდან სახელმწიფოები – თავიანთი ენით, წეს-ჩვეულებებით, განათლებით, კულტურით. ვინ იფიქრებდა, რომ ამ და საბჭოეთში შემავალ სხვა ქვეყნებს მეცნიერებათა აკადემიები ექნებოდათ? თვალის გადავავლოთ კოლონიალიზმის ისტორიას, უდიდეს კოლონიალიზატორებს, მიიღი ბრიტანეთის თამადაობით და ვიკითხოთ – დაპყრობილ ქვეყნებში შექმნეს თუ არა მათ მეცნიერებათა აკადემია?

საბჭოთა პერიოდში ნასწავლ-ნაპატივებმა „ეროვნულად“ მოაზროვნებმა, ჩამოაყალიბეს ფსევდო-ისტორიული მითი რუსეთის ოკუპაციის წინააღმდეგ ათასწლოვანი ბრძოლისა. ლოზუნგებიც გააჩინეს ასეთი – ჩვენ არ ვართ რუსები. ჩვენ ვებრძვით რუსეთს. რუსეთი აგრესორია. რუსეთი დაპყრობით გვემუქრება. ...

30 წლის განმავლობაში ვისმინეთ ამ ვითომ ეროვნულ აღტყინებას და იმდენად გამოვიფიტეთ ერთიადიგივეს მოსმენით, უნარიც კი არ გვაქვს, საკუთარ თავს მაინც დაუფსვათ კითხვა – მერე რა, რომ რუს მტარვალს ვებრძოდით და ვებრძვით. „გავიმარჯვეთ“ კიდევ შემდეგ რა?!

პატივცემულო მკითხველო, ცოტათი გადაჭარბებულად ხომ არ მიგაჩნიათ 30-წლიანი ლოზუნგური ბრძოლა რუსი ოკუპანტის, „ისტორიული მტრის“ წინააღმდეგ? ხომ არ თვლით, რომ „რუსეთის აგრესიის“ ლოზუნგის უკან სხვა გათვლაა – გამოძახელებური? ყოფილები ხომ დასავლეთისგან ფინანსურ დახმარებას ითხოვენ – მუდმივი რუსული აგრესიის შეჩერების მიზნით? და ისინიც, „ხელი ხელს ბანს, ორივე – პირს“ პრინციპიდან გამომდინარე, ხან იარაღს აწვდიან რუსეთის შიშით „დამფრთხალ“ ყოფილ საბჭოელებს, ხან მსუყე დაფინანსებას რუსოფობიის კიდევ უფრო გასაღვივებლად.

აშშ-ს 2021 წლის ბიუჯეტში, რომელიც ახლახან, 1 ოქტომბერს შევიდა ძალაში, 700 მილიონი დოლარია ჩადებული, რუსეთის წინააღმდეგ ლონისძიებათა გასატარებლად!!! აგრეთვე, 24 მილიონი – რუსეთის პროპაგანდასა და დეზინფორმაციის შესაკავებლად. ეს საბიუჯეტო თანხები გათვალისწინებულია „რუსეთის გავლენის წინააღმდეგ ბრძოლა“ და მოკავშირეთა დახმარების“ გრაფაში. მოკავშირეებად, უპირველეს ყოვლისა, ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკები მოიაზრება.

ყოფილ საბჭოთა საზოგადოებაში ძველის და ახლის დაპირისპირება, რასაც თან ახლავს რუსოფობია და რუსოფილია დაპირისპირება, სერიოზული პოლიტიკური ძიძგილობის სახეს იღებს, რაც საპრეზიდენტო თუ საპარლამენტო არჩევნების დროს ვლინდება. იდეოლოგიური დაპირისპირების უამრავ მაგალითს ჰქონდა ადგილი ბოლო წლების არჩევნების დროს. მარტო წლევანდელი რად ღირს?!

წელს არჩევნები გაიმართა საქართველოში, მოლდოვაში, ბელარუსში, ყირგიზეთში, ტაჯიკეთში – ყველა მათგანი იყო საკამათო, საზოგადოების დამაპირისპირებელი. ყველა მათგანზე დიდი გავლენა იქონია გარე ძალებმა. ყველა მათგანი წარმართა რუსოფობიის ლოზუნგით. ყველა მათგანის დამახასიათებელი არ ყოფილა არც ახალი იდეოლოგია და არც ახალი ცხოვრების შექმნის სურვილი.

მოლდოვის საპრეზიდენტო არჩევნებში გაიმარჯვა მაია სანდუ – გამორჩეულმა პროდასავლელმა, რომელმაც განაცხადა, რომ მოლდოვის გზა დასავლეთია და არა რუსეთი. მართალია, მოლდოვაში არჩევნებს სახალხო ამბოხი არ მოჰყოლია, ისე, როგორც ბელარუსში ან სხვაგან, მაგრამ სანდუს პოლიტიკა უდავოდ გამოიწვევს ქუჩის დაპირისპირებას.

პოსტსაბჭოთა სივრცეში „ფერადი რევოლუციების“ რეკორდსმენი ყირგიზეთია. ამ ქვეყანაში არჩევნების დამთავრებიდან რამდენიმე საათში ოპოზიციის მიერ მთელი სახელმწიფო სტრუქტურა დაემხო.

სხვების ჩამოთვლა არ ღირს, ვინაიდან ფორმით და შინაარსით არაფრით განსხვავდება დანარჩენებისგან. ყოველივე კი იმის მაჩვენებელია, რომ ენ. ეროვნულმა ელიტებმა, „თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის მიმდევრებმა“, პოლიტიკური გამოცდილებისა და საერთო განათლების არმქონეებმა, მხოლოდ საკუთარი ბედნიერების და კეთილდღეობის მოსურნეობა, 30 წლის განმავლობაში ვერ გამოიხატეს დრო ქვეყნისთვის საჭირო პოლიტიკურ-ეკონომიკური გზების ძიებისთვის. სრულად მიენდვნენ ენ. დასავლელ პარტნიორებს, რომელთა მიზანი არ არის ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკებისგან დამოუკიდებელი, სუვერენული ქვეყნების გამოქვეყნება. მათი მიზანი მარტივია – მტერი რუსეთის საზღვრებთან მუდმივი დაძაბულობის შექმნა, რომელმაც რუსეთი უნდა აიძულოს იფიქროს ამაზე, დრო და ფინანსები დაახარჯოს ამას და არა მსოფლიოს მნიშვნელოვან საკითხებს.

განვლილი 30 წელი არასახელმწიფოებრივი აზროვნების, პოლიტიკოსთა უპრინციპობის აშკარა დემონსტრაციის წლებია, რაც სერიოზულ დაღს ასვამს ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკების სადღეისო ცხოვრებას, სახვალლოზე რომ არაფერი ვთქვათ. განამტკიცებს იმავე დასავლელთა მოსაზრებას ამ ქვეყნების „ფიქციური“-ობასთან დაკავშირებით. პროვინციული ნაციონალიზმით, ანტირუსული კამპანიით და პროპაგანდით საკუთარი ისტორია ვერ შეიქმნება. ძველის და წარსულის გინება იქ ჩარჩონის მომასწავებელია.

კამელიტ ჭიკაბავილი, პოლიტოლოგი.

საშობაო ღვინოსა და პრემიის პირობებით მიულოცეთ!

გერმანიის კანცლერი ანგელა მერკელი მოუწოდებს მოქალაქეებს, თავი შეიკავონ საშობაოდ ოჯახის წევრების მონახულებისგან და სანაცვლოდ მათ დღესასწაული ვიდუობარის საშუალებით მიულოცონ, როგორც ამას უცხოეთის ქვეყნების მისიაში მყოფი სამხედროები აკეთებენ.

„ჩვენი უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად სახლებიდან შორს დისლოცირებულმა ქალებმა და კაცებმა იციან, თუ რას ნიშნავს საყვარელ ადამიანებთან შეზღუდული კონტაქტი. მათ იციან, თუ რას ნიშნავს, ერთად ყოფნის ნაცვლად, ხანგრძლივი დროის განმავლობაში ერთმანეთის სკაიპით ნახვა. ის, რაც ჩვენ საშობაოდ გველოდება, ჩვეულებრივად საზღვარგარეთ მისივით მყოფი ხალხისთვის“, – განაცხადა გერმანიის ლიდერმა. გერმანიაში 16 დეკემბრიდან მკაცრი კარანტინი გამოცხადდა, რომელიც სულ მცირე 10 იანვრამდე გაგრძელდება.

იტალია „ნითელ ზონად“ გამოცხადდება

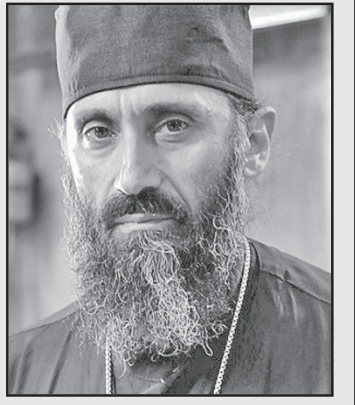
ბამოცემა „გარდიანის“ ინფორმაციით, 24 დეკემბრიდან 6 იანვრამდე პერიოდში იტალიის მოქალაქეებს ნათესავებისა და მეგობრების მონახულების მიზნით, საკუთარი საცხოვრებელი სახლის დატოვება დღემდე მხოლოდ ერთხელ შეეძლება.

შობიდან ახალ წლამდე პერიოდში იტალიის რეგიონებს შორის გადაადგილება შეზღუდული იქნება. 28, 29 და 30 დეკემბერს, ასევე 4 იანვარს შეზღუდვების ნაწილი მოიხსნება: მაღალზე 21 საათამდე იმუშავებს, ხოლო მოსახლეობას გადაადგილება თავისუფლად შეეძლება.

ხალხი მოვინათვით იმით, რომ კორონა არ არსებობს...

„ჩვენ ხალხი მოვინათვით იმით, რომ კორონა არ არსებობს, ცრუ პანდემიაა. მღვდელი როგორ უნდა აყვეს კონსპირაციულ თეორიას, მღვდელი როგორ უნდა ინტერესდებოდეს კონსპირაციული თეორიებით, როცა ჩვენ ქრისტეს გარდა არაფერი უნდა გვინტერესებდეს და უნდა ვიცოდეთ, რომ ერთი ღერი თმა არ ჩამოვარდება ღვთის განგებით ჩვენი თავიდან და როგორ უნდა ვძრწოდეთ და ვშიშობდეთ, მასონებს რა გეგმა აქვთ ან რას იზამენ?! აცრებით დაგვლუბავენ სულ ყველას?! ეს ეკადრება ქრისტისანს ზოგადად?! და მით უმეტეს, სასულიერო პირს?!“

მაგრამ ჩვენ არა მარტო ამით ვაცდუნებ ხალხს, არამედ ხალხს ვუთხარით, რომ ჩვენ ყველაზე მაგრები ვართ, ამიტომ არაფერი გვეშუქრება. ეს იყო ყველაზე დიდი საშინელება, ამიტომ უნდა გამოვიდეთ, შევინანოთ და ხალხს ბოდიში მოვუხადოთ, როცა ასეთ რაღაცებს ვასწავლიდით“, – თქვა მამა თეოდორე გიგნაძემ ქადაგებისას.

ახლახან ჩინური წარმოშობის ამერიკელმა მეცნიერებმა გასაოცარი მონაცემები გამოაქვეყნეს, რომლებიც პეკინის ერთ-ერთ საავადმყოფოში კორონავირუსით დაავადებულ პაციენტებზე დაკვირვებისას იხსენიებდნენ. ექიმები ვარაუდობენ, რომ სუსტი იმუნიტეტის მქონე პაციენტები „ინფექციისადმი ტოლერანტული“ არიან.

სწორედ ეს გახდა იმის მიზეზი, რომ ბოლო დროს მასმედიაში გავრცელდა ცნობები იმის შესახებ, რომ კოვიდთანჭიდილში ადვილად იმარჯვებენ ისინი, ვისაც სუსტი იმუნიტეტი აქვთ. თითქოსდა მათი იმუნური სისტემა სუსტად რეაგირებს კორონავირუსზე და არ რთავს იმუნური პასუხის მძლავრ მექანიზმს, როცა ორგანიზმი, ფაქტობრივად, თავის თავს კლავს. ამიტომაც, სუსტი იმუნიტეტის მქონე უსიმპტომოდ ავადმყოფობენ.

მაინც როგორაა საქმე სინამდვილეში?

სპეციალისტების აზრით, შეიძლება სულ მცირე სამი მექანიზმის გამოყოფა, რომელთა მიზეზით ზოგიერთი კორონავირუსისთვის შეუვალნი არიან. პირველია გარკვეული რეცეპტორის გენეტიკური თავისებურებები, რომლის მეშვეობით ვირუსი ორგანიზმში აღწევს. ზოგს ამ რეცეპტორის თანდაყოლილი აგებულება, შესაძლოა, ისეთი პქონდეს, რომ ის ვირუსისთვის „შესაერთებლად“ მოუხერხებელი იყოს. მეცნიერებს ჯერჯერობით არ შეუძლიათ ამ თავისებურებისა და მის მქონეთა ვინაობის დადგენა, მაგრამ, აღნიშნავენ იმასაც, რომ მსგავსი მექანიზმი გვხვდება იმუნოდეფიციტისადმი მდგრადობის დროსაც. ამდენად, არის ისეთი ბედნიერი ხალხი, ვინც, უბრალოდ, სურვილის შემთხვევაშიც კი ავად ვერ გახდება რეცეპტორების განსაკუთრებული აგებულების გამო, რომელთა მეშვეობით ვირუსი ურთიერთობს იმუნურ უჯრედებთან.

მეორე გარემოება ისაა, როცა კონკრეტულ ადამიანს თანდაყოლილი იმუნიტე-

კორონავირუსის სისუსტით მკლავდები

ტის გარკვეული ელემენტები ძალიან ძლიერი აქვს. ისინი როგორც წესი, იმუნური სისტემის ის მდგენელები არიან, რომლებიც პირველები ხდებიან ვირუსს. მათ შორის მთავარია ინტერფერონის ცილა.

კორონავირუსის ერთ-ერთი ვერაგი თვისებაა სანყის ეტაპზე ინტერფერონის გამომუშავების დათრგუნვა, რომლის დეფიციტის პირობებში ვირუსი ორგანიზმში სწრაფად ვრცელდება.

სამწუხაროდ, სადღეისოდ არ არსებობს ისეთი გამოკვლევები, რომელთა ჩატარებით შესაძლებელი იქნებოდა იმის დადგენა, თუ როგორი რეაქცია ექნება კონკრეტული ადამიანის ინტერფერონს კორონავირუსთან შეჯახებისას.

მესამე გარემოება უკავშირდება ვერტნოდებულ კორონავირუსს. ამჟამინდელი კორონავირუსი სულაც არ არის ისტორიაში პირველი, მას, პოპულარული ენით რომ ვთქვათ, „და-ძმანი“ ჰყავს, მათ შორის სეზონური კორონავირუსები, რომელთაც ჩვეულებრივ ყოფაში გაცივებას ვეძახით. ამიტომაც, რომ სეზონური გაცივების აღმქვევლებთან შესვენების შედეგად ორგანიზმში გამომუშავებულ იმუნურ მექანიზმებს, ასევე კორონავირუსის ზოგიერთ ფრაგმენტებზეც ზემოქმედების მოხდენა შეუძლიათ. ამის შედეგად ორგანიზმი ახალ მტერს მზად მყოფი ხვდება, ინფექცია ყველაზე ადრეულ სტადიაზე იხშობა, ანდა ავადმყოფობა უფრო მსუბუქი ფორმით მიმდინარეობს.

მინაწერი:

ახალი ინფექცია ბევრ საიდუმლოს შეიცავს: პირველი კვირის მანძილზე ვირუსი აქტიურად მრავლდება და თუ რა მოცულობას მიაღწევს ორგანიზმში, ორ ფაქტორზეა დამოკიდებული: შეყრისას მიღებულ თავდაპირველ დოზაზე და ინტერფერონის, ანუ იმუნური სისტემის ცილის გამომუშავებაზე. მაგრამ, პირველი კვირის შემდეგ, როცა ვირუსის მძლავრი გამრავლება წყდება და გენეტიკური მასალის მხოლოდ ნაგლეჯები რჩება, რაღაც უცნაური რამ ხდება: ორგანიზმის იმუნური სუპერრეაქცია სწორედ ამ ფრაგმენტებზე წარმოიშობა, რასაც უძლიერესი ანთება მოჰყვება. სწორედ ის იწვევს უმძიმეს გართულებებს, არსებითად, ადამიანს კლავს არა ვირუსი, არამედ SARS-COV-2-ის ფრაგმენტებზე ორგანიზმის დამახინჯებული რეაქცია.

შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ დასუსტებული იმუნიტეტის მქონე ცალკეული ადამიანები პიპერეაქციისა და მისგან წარმოშობილი გართულებებისგან ნაკლებად იმარალებენ. მაგრამ, გასათვალისწინებელია, რომ ამ შემთხვევაში ლაპარაკია ცალკეულ მექანიზმზე და არა მთლიანად დასუსტებულ იმუნიტეტზე! ინფექციის იოლი ფორმის გადასატანად, მნიშვნელოვანია არა მხოლოდ ავადმყოფობის მეორე ეტაპზე იმუნური აფეთქებისთვის თავის არიდება, არამედ პირველ ეტაპზე კორონავირუსთან შეხვედრისას წარმატებით გამკლავება.

მოამზადა ოთარ ტურაბალიძემ

გურამ თავართქილაძის სახელობის თბილისის სასწავლო უნივერსიტეტი ახსნაღებს

ღია კონკურსს

აკადემიური თანამდებობის დასაკავებლად

სამართლის ფაკულტეტი

ვაკანტური ადგილი – პროფესორი – 1 საშტატო ერთეული

მიმართულება – სამართალი
დარგი/სპეციალობა – კერძო სამართალი
ქვედარგი/სპეციალიზაცია – სამოქალაქო სამართლის პროცესი

ვაკანტური ადგილი – ასოცირებული პროფესორი – 2 საშტატო ერთეული

მიმართულება – სამართალი
დარგი/სპეციალობა – კერძო სამართალი
ქვედარგი/სპეციალიზაცია – სამოქალაქო სამართალი

ვაკანტური ადგილი – ასოცირებული პროფესორი – 2 საშტატო ერთეული

მიმართულება – სამართალი
დარგი/სპეციალობა – სისხლის სამართალი
ქვედარგი/სპეციალიზაცია – სისხლის სამართლის მატერიალური ნაწილი

ვაკანტური ადგილი – პროფესორი – 1 საშტატო ერთეული

ბიზნესისა და სოციალური მეცნიერებების ფაკულტეტი

მიმართულება – ბიზნესის ადმინისტრირება და სამართალი
დარგი/სპეციალობა – ბიზნესის ადმინისტრირება
ქვედარგი/სპეციალიზაცია – მენეჯმენტი
ვაკანტური ადგილი – ასოცირებული პროფესორი – 1 საშტატო ერთეული

მიმართულება – სოციალური და ქცევითი მეცნიერებები
დარგი/სპეციალობა – ეკონომიკა
ვაკანტური ადგილი – პროფესორი – 1 საშტატო ერთეული
ასისტენტი – 1 საშტატო ერთეული

მიმართულება – მათემატიკა და სტატისტიკა
დარგი/სპეციალობა – სტატისტიკა
ვაკანტური ადგილი – ასოცირებული პროფესორი – 1 საშტატო ერთეული

მიმართულება – პერსონალური მომსახურებები
დარგი/სპეციალობა – მოგზაურობა, ტურიზმი და დასვენება
ქვედარგი/სპეციალიზაცია – ტურიზმი
ვაკანტური ადგილი – პროფესორი – 1 საშტატო ერთეული

საბუთების მიღება იანვარს 2021 წლის 01 თებერვლიდან 2021 წლის 12 თებერვლის ჩათვლით, ყოველდღიურად, შაბათ-კვირის გარდა, 10:00 საათიდან 15:00 საათამდე.

კონკურსი ჩატარდება: 2021 წლის 18 თებერვალს (ბიზნესისა და სოციალური მეცნიერებების ფაკულტეტი) და 19 თებერვალს (სამართლის ფაკულტეტი).

კონკურსი დასრულდება და საბოლოო შედეგები გამოქვეყნდება 2021 წლის 25 თებერვალს.

დამატებითი ინფორმაციისათვის დარეკეთ: (+995 32) 2 66 15 12
 ან მოგვწერეთ ფოსტაზე: info@gttu.edu.ge

ათნელულების მანძილზე პატარა საქართველო მსოფლიოს საჭადრაკო არენაზე წარმოუდგენელ შედეგებს აღწევდა, ქართველ ქალებს კი გზა მათმა საკუთარმა გმირმა ნონა გაფრინდაშვილმა გაუკვალა. 1978 წელს ის ისტორიაში შევიდა, როგორც პირველი ქალი, რომელმაც ვაჟებში გროსმეისტერის ტიტული მიიღო. 79 წლის ასაკში ის დღესაც იმარჯვებს საერთაშორისო ტურნირებში და ასობით ქართველი გოგონასთვის შთაგონების წყაროს წარმოადგენს.

„ნონა პირველი ქალი იყო, რომელმაც ქალთა ჭადრაკი მამაკაცების დონეზე აიყვანა. ეს შეგვიძლია მარსზე და იუპიტერზე დაშვებას შევადაროთ, იმდენად წარმოუდგენელი რამ იყო“, — ამბობს ჭადრაკის ყოფილი ვარსკვლავი და ჟურნალისტი, ჭადრაკის ქართველი გენიოსები-სადმი მიძღვნილი ფილმის „დიდება დედოფალს“ ავტორი მილუნკა ლაზარევიჩი. გაფრინდაშვილის გამარჯვება სხვა ქართველი ქალებისთვის შთაგონების წყარო გახდა. მაგალითად, ნანა ალექსანდრიასთვის, რომელმაც 20 წლამდე ასაკში საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატი 3-ჯერ მოიგო.

ნონა გაფრინდაშვილს კიდევ ერთი ვარსკვლავი, მაია ჩიბურდანიძე ეთავანებოდა და სწორედ მან დაამარცხა თავისი კუმირი 1978 წელს, მსოფლიო ჩემპიონის ტიტულისთვის ბრძოლაში. მან, ისევე როგორც უკვე ხსენებულმა ნანა ალექსანდრიამ ქალი-გროსმეისტერის ტიტული მიიღო. აღსანიშნავია, რომ დღეს მსოფლიოში სულ 37 ქალი-გროსმეისტერია და მათ შორის 6 ქართველია. „ჭადრაკი ჩვენ სისხლში გვაქვს“, — ამბობს ჭადრაკის ფედერაციის საზოგადოებასთან ურთიერთობების სამსახურის უფროსი სოფიკო ნიკოლაძე. მისი აზრით, ქართველ ქალებს ჭად-

WASHINGTON POST: ათნელულების მანძილზე საბჭოთა ჭადრაკში ქართველი ქალები დომინირებდნენ

რაკვი განსაკუთრებით კარგად სტრატეგიული ამოცანების გადაწყვეტა ეხერხებოდა და ეს ისტორიული გამოცდილებიდან გამომდინარეობს. „ქალებს მამაკაცებთან ერთად ბრძოლა და შრომა უწევდათ. ეს ჩვენი ხასიათის ნაწილია და იგი, ალბათ, თაობიდან თაობას გადაეცემოდა“, — მიიჩნევს სოფიკო ნიკოლაძე. ქართველი მოჭადრაკეების წარმატების მიუხედავად, საბჭოთა ხელისუფლება მათ ავიწროებდა, რადგან ნაც ბევრ მაღალჩინოსანს არ მოსწონდა, რომ სსრკ-ს ნაკრები თითქმის მთლიანად

ქართველებისგან შედგებოდა. 1978 წელს, როდესაც საბჭოთა კავშირის ნაკრები ბუენოს-აირესში მსოფლიო ჩემპიონატზე მიემგზავრებოდა, გუნდის დაკომპლექტებაში კრემლი ჩაერია. „გაფრინამდე ცოტა ხნით ადრე ნაკრების ყველაზე ახალგაზრდა წევრი ნანა იოსელიანი რუსი მოჭადრაკით შეცვალეს. ეს წარმოუდგენელი ფაქტია და ასეთი ცვლილებები საათში არ ხდება. კიდევ ერთხელ ასეთი ცვლილების მცდელობა 1980 წელს იყო, როდესაც ნაკრები მალტაში, ოლიმპიადაზე მიემგზავრებოდა, მაგრამ

მაშინ საქართველოს სპორტის მინისტრი მოსკოვში სასწრაფოდ ჩაფრინდა და გუნდი, რომელიც მთლიანად ქართველებისგან შედგებოდა, უცვლელი დარჩა“, — ყვება ნანა ალექსანდრია.

დღეს საერთაშორისო ტურნირებზე საქართველოს ახალგაზრდა ქალების ახალი თაობა წარმოადგენს. ისინი გაიზარდნენ ძალიან მძიმე დროში, რომელიც სსრკ-ს დაშლას მოჰყვა.

„მასხოვს ჭადრაკის სასახლე უშუქობის პერიოდში, სანთლის შუქის თანხლებით როგორ ვთამაშობდი, ტოტალური დეფიციტის, შიმშილის, კრიმინალის თარეშის და სამოქალაქო ომის პირობებში“, — ყვება 33 წლის ნინო ბაციაშვილი, თანატოლებში 3-გზის მსოფლიო ჩემპიონი, რომელმაც ქალი-გროსმეისტერის ტიტული 2018 წელს მოიპოვა. საბჭოთა პერიოდისგან განსხვავებით, იმ დროს ქართველ მოჭადრაკე ქალებს სახელმწიფოსგან არავითარი დახმარება არ მიუღიათ.

„18 წლის რომ ვიყავი, შეჯიბრებებზე წიგნებით საცხე ჩანთით დავდიოდი, სხვებს კი ნოუთბუქები ჩამოჰქონდათ პარტიების გასაანალიზებლად“, — ამბობს ბაციაშვილი. წლეულს კორონავირუსის პანდემიის გამო მოჭადრაკეები ვერსად გადაიან.

„მოჭადრაკეები ტურნირებში იმარჯვებენ და ამით არსებობენ, 2020 წელს კი მხოლოდ 2 ტურნირი გაიმართა, რაც ძალიან ცოტაა“, — ამბობს 22 წლის ნინო ხომერიკი, რომელსაც ქალი-გროსმეისტერის ტიტული 2019 წელს მიენიჭა.

შეჯიბრებებზე ვერჯერობით არც ნონა გაფრინდაშვილი დადის, თუმცა, იმედოვნებს, რომ ჭადრაკისთვის ნორმალური ცხოვრება მალე აღდგება.

მოამზადა თეაგო აბლოთიანი

დღეობა

ორ ურონტზე

ნიჩბოსანი ზაზა ნადირაძე კანოეს ეროვნული ფედერაციის პრეზიდენტად აირჩიეს. აღნიშნული ინფორმაცია სპორტსმენმა საკუთარ ფეისბუქზე გამოაქვეყნა.

ნადირაძე თანამდებობის მიუხედავად აქტიურ სპორტში მოღვაწეობას აგრძელებს.

„მინდა გაცნობოთ, რომ გუშინ გაიმართა საქართველოს კანოეს ეროვნული ფედერაციის საპრეზიდენტო არჩევნები, სადაც ხმების აბსოლუტური უმრავლესობით გაიმარჯვა ჩემმა კანდიდატურამ.

დიდი მადლობა მინდა გადავუხადო თითოეულ დელეგატს გამოცხადებული ნდობისთვის. ასევე დიდი მადლობა დავით ქაცარავას იმ რთულად, მაგრამ ამავდროულად წარმატებულად განვლილი რვა წლისთვის. მადლობა

თქვენ, თითოეულ ჩემს გულშემოტივარს გვერდში დგომისთვის. აქვე ავღნიშნავ რომ ვრჩები აქტიურ სპორტში და ვაგრძელებ შრომას ჩვენი ქვეყნის წარმატებისთვის“, — დაწერა ზაზა ნადირაძემ.

ზაზან დოლიძე

ფეხბურთი

საზონის გმირები

მართალია, კორონავირუსის პანდემიის გამო „ფრანს ფუტბოლმა“ წლეულს „ოქროს ბურთის“ მფლობელის გამოვლენისგან თავი შეიკავა, მაგრამ სეზონის უდავოდ გამორჩეული მოთამაშე რუმბერტ ლეპანდოშვილი უჯილდოდ მაინც არ დარჩენილა.

საუბარია მსოფლიოს 2020 წლის საუკეთესო ფეხბურთელის ტიტულზე, რომელიც 32 წლის პოლონელ ბომბარდირს ფიფამ სავსებით დამსახურებულად მიაკუთვნა ისეთ მრისხანე კონკურენტებთან დაუსწრებელ ბრძოლაში, როგორებიცაა ლეო მესი და კრიშტიანუ რონალდუ არიან.

აღსანიშნავია, რომ მიმავალ სეზონში „ბაიერნის“ ლიდერმა 63 შეხვედრაში 71 გოლი გაიტანა და ყველა საკლუბო ტურნირი მოიგო

როგორც გერმანიაში, ისე საერთაშორისო სარბიელზე, ხოლო სულ ბუნდესლიგაში 251(!) ბურთი დაუგროვდა, რაც მესამე შედეგია მის ისტორიაში კლაუს ფიშერისა (268) და ლეგენდარული გერმანიულიერის (367) შემდეგ.

გაგაცნობთ კიდევ რამდენიმე ნომინაციაში გამარჯვებულთა ვინაობას: საუკეთესო მწვრთნელი — იურგენ კლოპი („ლივერპული“); საუკეთესო მეკარე — მანუელ ნოიერი („ბაიერნი“); ულამაზესი გოლის ავტორი (ფერენც პუსკაშის პრიზის

მფლობელი) — ჰკონ მინ სონი („ტოტენჰემი“).

გიორგი შოთაძე

დიდების დარბაზი

რომორც მოგესხნებათ, 22 დეკემბერს სტარტს იღებს ეროვნული საკალათბურთო ასოციაციის ახალი სეზონი, ამიტომ მიზანშეწონილად მივიჩნევთ, მართათნული ტურნირის რეგულარული „ჯოჯოხეთის“ დაწყების წინ ნბა-ს ჯანმრთელობაშერყეული ცოცხალი ლეგენდა გაგახსენოთ.

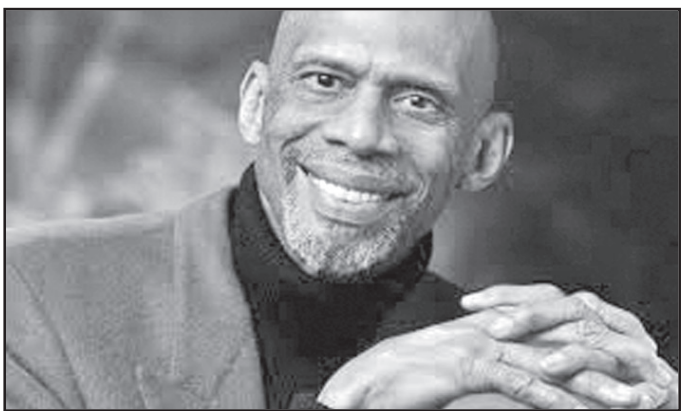
მაშ ასე: 73 წლის ქარიმ აბდულ ჯაბარმა, პირველმა 20-წლიანი კარიერული სტაჟით, „მილუოკისა“ და „ლოს ანჯელეს ლივერპის“ მაისურებით, ექვსჯერ მოიპოვა ნბა-ს ჩემპიონის „ოქროს ბეჭედი“ და ორჯერ დაიმსახურა ფინალური სერიის საუკეთესო მოთამაშის პრიზი.

სეზონის ექვსგზის უძვირფასესმა კალათბურთელმა ყველაზე მეტჯერ (19) ითამაშა „ყველა ვარსკვლავის“ მატჩში, 15-ჯერ მოხვდა სეზონის სიმბოლურ ნაკრებში და 11-ჯერ — საუკეთესო მცველთა სიმბოლურში.

რეგულარულში დაგროვებული ქულების რაოდენობით ლიდერი (38387) რეკორდსმენია აგრეთვე ზუსტი ტყორცებისა და მოგებული შეხვედრების რაოდენობით. ქვეყნის ფერადკანიანი მოსახლეობის დისკრიმინაციის წინააღმდეგ პროტესტის ნიშნად 1968 წელს მაშინ სრულიად ახალგაზრდა ტალანტმა უარი თქვა აშშ-ის ოლიმპიურ ნაკრებში თამაშზე.

იგი 1995 წელს კალათბურთის დიდების დარბაზში შეიყვანეს. რაც შეეხება სტატისის შესავალში

რეკორდების ფაბრიკა

დასახელებულ პრობლემას, უმჯობესია, თვით ჯაბარს მოვუსმინოთ: „საგვებით ვეთანხმები მოსაზრებას, რომ მალე და ფერადკანიანები შედარებით მეტად ვართ მიდრეკილნი გულისა და კიბოს დაავადებებისკენ და სხვებზე უფრო ხანმოკლე ცხოვრობთ. მე დამიდეგინა როგორც სწორი ნაწილის სიმსივნე, ისე ლეიკემია და გადავიტანე შუნტირების ოპერაცია“. ვერაფერს იტყვი — ერთი კაცისთვის, თუნდაც თაობათა კუმირისთვის, საკმარისზე მეტი განსაცდელია. და მაინც, სიცოცხლე გრძელდება!

ვიტალი ჯაფარიძე

მოკვითას!

კანონი კანონია!

ლოზანის საარბიტრაჟო სასამართლომ განიხილა რუსეთთან დაკავშირებით მსოფლიოს ანტისადოპინგო სააგენტოს მიერ შარშან დეკემბერში მიღებული გადაწყვეტილება 4-წლიანი დისკვალიფიკაციის თაობაზე და დაადგინა, რომ ჩვენი ჩრდილოელი მეზობელი ორი წლის განმავლობაში საერთაშორისო სარბიელზე ვერ გამოიყენებს საკუთარ სახელსა და ისეთ სახელმწიფო ატრიბუტებს, როგორცაა დროშა და ჰიმნი.

აღსანიშნავია, რომ შეზღუდვები ეხება 2021 წლის ტოკიოს ზაფხულისა და 2022 წლის პეკინის ზამთრის ოლიმპიურ თამაშებს, აგრეთვე მსოფლიოს ჩემპიონატებს სპორტის ყველა სახეობაში. ამავე დროს, რუს ათლეტებს შეუნარჩუნდათ სხვადასხვა რანგის ტურნირებში მონაწილეობის უფლება, მათ შორის ყატარში საფეხბურთო მუნდიალზე გამოსვლა, თუ, რა თქმა უნდა, წარმატებით დაძლევენ შესარჩევ ბარიერს, ოღონდ ზემოთ დასახელებული შეზღუდვების გათვალისწინებით. იგივე შეიძლება ითქვას 2022 წელს სანკტ-პეტერბურგში დანიშნულ ჩემპიონთა ლიგის ფინალურ შეხვედრაზეც. დისკვალიფიკაცია ძალაშია 2022 წლის 16 დეკემბრამდე.

კობა კობახიძე

სანთელი

ღრმა მწუხარებით ვიუწყებთ უახლოესი და გამორჩეული მეგობრის, გამოჩენილი სახელმწიფო მოღვაწის, ღირსეული მამულიშვილის

გიორგი ცინცაძის

გარდაცვალებას და თანაგრძნობას ვუცხადებთ ოჯახსა და ახლობლებს.

გივი აბდუშელიშვილი, გივი აზიანიძე, ვალერი ასათიანი, მერაბ ახობაძე, გიორგი ბაქანიძე, ჯემალ ბერიძე, თამაზ ბაბუნია, ბაკურ გულუა, გურამ გუნავა, თემურ თოფურია, ომარ კახარაძე, ალიკო კობახიძე, ჯემალ კეთილაძე, რასან კონცალიძე, მიხეილ, ჯემალ, გიორგი კუხალაშვილი, ნიკოლაიკიშვილი, ვაჟა ლორთქიფანიძე, მურთაზ მაშინაშვილი, ბრიგოლ ონიანი, რომან რუჩა, გიორგი სალუქვაძე, ომარ სიამაშვილი, დავით სალარიძე, ზურაბ ძარუშიძე, მირზა ძორაშვილი, თამაზ ყიფიანი, ბრიგოლ შონია, ვაჟა შუბლაძე, ოთარ წეროძე, ვახტანგ ცხადაძე, სპარტაკ ძოგუღია, ოთარ ჭითანაძე, გივი ჯაფარიძე

უახლოესი წრე, ჭეშმარიტად ერთი თაობა, უღრმესი მწუხარებით, უმძიმესი გულისტკივილით იუწყება, რომ გარდაიცვალა სანდო, გამორჩეული, მოსიყვარულე მეგობარი და დიდი ეროვნული სულის, დამსახურებული და ერთგული მოქალაქე

გოგი ცინცაძე

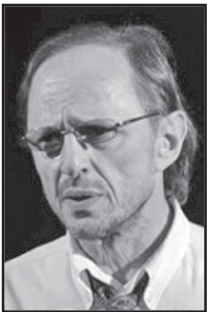
და სამძიმარს უცხადებს მის ოჯახს.

ჩვენი მეგობრობა ნახევარ საუკუნეზე მეტს ითვლის. ყოველთვის მოხარული, თბილი, სამეგობრო წრის წარჩინებული, კომკავშირის ორგანოებში და შინაგან საქმეთა სისტემაში ღირსეული და უნარიანი ხელმძღვანელი, სანიმუშო სამსახურებრივი პასუხისმგებლობის მქონე პიროვნება – ასეთი იყო და დარჩება მისი სახე ჩვენს მეხსიერებაში.

გივი აბდუშელიშვილი, ზურა ლომიძე, ჯემალ ბერიძე, ბრიგა შონია, ომარ სიამაშვილი, ვალერი ასათიანი, მერაბ ახობაძე, თამაზ ბაბუნია, ზაურ გამსახურდია, თემურ თოფურია, გუბა იოსელიანი, ომარ კახარაძე, ალიკო კობახიძე, დამიკო ლოლაძე, ჯემალ კეთილაძე, ოთარ მენაბდე, დავით სალარიძე, გოგი სალუქვაძე, ზურა ძარუშიძე, ვახო ცხადაძე, თამაზ ყიფიანი, ოთარ ჭითანაძე.

გარდაიცვალა რეჟისორი დავით ანდლუაძე

64 წლის ასაკში რეჟისორი დავით ანდლუაძე გარდაიცვალა. დავით ანდლუაძე 1982-1985 წლებში მუშაობდა საქართველოს ტელევიზიაში რეჟისორად; 1985 წლიდან იყო მარჯანიშვილის თეატრის რეჟისორი. მარჯანიშვილის თეატრში მისი ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი სპექტაკლი იყო „გრავალის მცველი“.

წლების განმავლობაში იყო ახმეტელის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი; „რკინის თეატრის“ დამფუძნებელი და სამხატვრო ხელმძღვანელი, „ხელოვნების ცენტრის“ დამფუძნებელი და დირექტორი, საქართველოს შოთა რუსთაველის თეატრისა და კინოს სახელმწიფო უნივერსიტეტის ასოცირებული პროფესორი.

ღაზუსტება

16-17 დეკემბრის „საქართველოს რესპუბლიკაში“ დაიბეჭდა მწერალ ზურაბ თორიას წერილი – „შერისხულ ქართველთა სულის ანარეკლი“, რომელშიც გაიპარა მცირეოდენი უზუსტობა: წერილის მთავარი პერსონაჟის გვარი ერთგან მოხსენიებულია როგორც ნიკოლოზ (კოკოშა) ჩხატარაიძე, უნდა იყოს ჩხატარაიშვილი.

სანთელი

ივანე ბორბიძე

საქართველოს ტექნიკურმა ინტელიგენციამ უდიდესი დანაკლისი განიცადა. გარდაიცვალა ცნობილი მეცნიერი, ახალგაზრდობის აღმზრდელი და საზოგადო მოღვაწე, პროფესორი ივანე ბორბიძე, რომელმაც თავისი უაღრესად დატვირთული ცხოვრების გზა სახელოვნად განვლო ქვეყნისა და ხალხის თავდადებულ სამსახურში.

პროფესორი ივანე გორგიძე დაიბადა 1942 წლის 12 ივნისს, თბილისში. 1959 წელს დაამთავრა ქ. თბილისის 30-ე საშუალო სკოლა და სწავლა გააგრძელა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის გამოთვლითი ტექნიკისა და ინფორმატიკის ფაკულტეტზე, რომელიც წარჩინებით დაამთავრა 1964 წელს.

ინსტიტუტში სწავლის პერიოდში მუშაობდა სპი-ის პროფკავშირის თავმჯდომარის მოადგილის თანამდებობაზე. უმაღლესი სასწავლებლის დამთავრების შემდეგ 1965-1978 წლებში, სამსახური გააგრძელა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის გამოთვლით ცენტრში, შემდეგ სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის მართვის პრობლემების ინსტიტუტში; 1975-1980 წლებში იყო საქართველოს სამეცნიერო-სასწავლო ცენტრ „ალგორითმის“ დირექტორი; შემდგომ მუშაობდა საქართველოს მეცნიერებისა და ტექნიკის სახელმწიფო კომიტეტში, საქართველოს სახელმწიფო საგემო კომიტეტში, რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოში. 1996-2003 წლებში იყო საქართველოს პრეზიდენტთან არსებული საინჟინრო და სამეცნიერო-ტექნიკური საბჭოს პასუხისმგებელი მდივანი; საქართველოს ინფორმატიკისა და გამოთვლითი ტექნიკის საზოგადოების სწავლული მდივანი; საქართველოს კვ. თბილისის საქალაქო კომიტეტთან არსებული ინფორმატიკისა და გამოთვლითი ტექნიკის განყოფილების ხელმძღვანელი.

1980 წელს ივანე გორგიძე დაინიშნა საქართველოს გამოთვლითი ტექნიკისა და ინფორმატიკის სამეცნიერო-კვლევითი გაერთიანების დირექტორად, რომელსაც სათავეში ედგა 2000 წლის ჩათვლით. მისი სამეცნიერო თემატიკის ინტერესს წარმოადგენდა მეცნიერებისა და ტექნიკის ისტორია, მართვის პრობლემები, მართვის სისტემები, ორგანიზაციული სისტემების აგება და მართვა. არის აქტიური სისტემების მართვის თეორიის ერთ-ერთი შემქმნელი.

2007 წლიდან დღემდე იყო საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის რექტორის მრჩეველი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის პროფესორი, თეოლოგიის სასწავლო-სამეცნიერო ცენტრის ხელმძღვანელის მოადგილე.

ივანე გორგიძე არის საქართველოს საინჟინრო აკადემიის ერთ-ერთი დამფუძნებელი და აკადემიის აკადემიკოს-მდივანი; საერთაშორისო საინჟინრო აკადემიისა და ინფორმატიკის საერთაშორისო აკადემიის ნამდვილი წევრი; რუსეთის საბუნებისმეტყველო აკადემიის ნამდვილი წევრი; სსრ კავშირის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. გამოქვეყნებული აქვს მრავალი სამეცნიერო ნაშრომი, მათ შორის – 10-ზე მეტი მონოგრაფია.

ბატონი ივანე გორგიძე უაღრესად კაცთმოყვარე და მრავალმხრივ განსწავლული მეცნიერი გახლდათ. იგი დაჯილდოებული იყო „ღირსების ორდენით“, საპატრიარქოს სიგელით, საერთაშორისო საინჟინრო აკადემიის დიპლომით და სხვა მაღალი ჯილდოთი. ძნელი წარმოსადგენია ტექნიკური უნივერსიტეტის საზოგადოება ისეთი ღირსეული, მრავალმხრივი მეცნიერის გარეშე, როგორც ბატონი ივანე გორგიძე გახლდათ.

მისი სახელი სამუდამოდ იცოცხლებს, როგორც ქვეყნისა და ხალხის საქმისადმი თავდადებული ჭეშმარიტი მამულიშვილი.

საპარტვილოს ტიქნიკური უნივერსიტეტი

საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის გამოთვლითი ტექნიკისა და ავტომატიკის ფაკულტეტის 803-ე ჯგუფის 1964 წელს კურსდამთავრებულები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ჯგუფელი მეგობარი – პროფესორი, მეცნიერებათა დოქტორი, საქართველოს საინჟინრო აკადემიის წევრი და აკადემიკოს-მდივანი, საქართველოდან საერთაშორისო საინჟინრო აკადემიის წევრი, მოსიყვარულე და საქმისადმი თავდადებული პიროვნება

ვანო ბორბიძე

და სამძიმარს უცხადებენ მის ოჯახს.

გივი აბდუშელიშვილი, გურამ გამყრელიძე, ვალერი სანდოძე, ლევან რთვალაძე, დიბა ცისკარიძე, ნუზარ ჩახიანი, თემურ ჩხატარაშვილი, ომარ სორბუანი, მადიკო ანდლუაძე, ნათია აზულაძე, დოდო გამყრელიძე, გაყვალა ტორონჯაძე, ლალი კაკაბაძე, თინა მარხვაშვილი, ლენა პირველაშვილი.

შალვა მაგლობლიშვილი, გიორგი (ჟორა) სალარაძე, დაზი შეროზია, ჯემალ მებუკე, ალექო ქუთათელაძე, დუდარ სანოძე, იური ჭოლოკავა, ბადრი თოფურია, მამუკა კვარაცხელია ოჯახებით თანაგრძნობენ ნინო და ჯემალ უგულავეს დედისა და სიდედრის

ზაირა კუკულაძის

გარდაცვალების გამო.

გიორგი ნაჭყებია ოჯახით ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა დამსახურებული ექიმი, უროლოგიის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი მუშაკი

შოთა ბესარიონის ძე საგუშია

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ნათესავებსა და ახლობლებს.

ნაწული (ნანა) გუნია დიდი გულისტკივილით იუწყება, რომ გარდაიცვალა მისი უახლოესი მეგობარი, ჭეშმარიტი მამულიშვილი, ღვაწლმოსილი პედაგოგი, მოსწავლე-ახალგაზრდობის შემოქმედების ცენტრის თეატრალური დასის და მხატვრული კითხვის ხელმძღვანელი, ფოთის საპატიო მოქალაქე

ფოთოლა ქაჯაია

და სამძიმარს უცხადებს ოჯახს, ახლობლებს, ნათესავებს.

სუიციდი თუ მკვლელობა?

საბერძნეთში საქართველოს მოქალაქე ზენე ჩამომხრჩვალა იბოვეს. მამაკაცი ათენში სამუშაოდ იმყოფებოდა. დაღუპული ბათუმში მცხოვრები 38 წლის ვახო მაჩაბელია. რა გახდა მამაკაცის გარდაცვალების მიზეზი, ამას ათენის პოლიცია არკვევს. შესაძლოა ის მოკლულია, თუმცა ახლობლები თვითმკვლელობის ვერსიასაც არ გამოირიცხებენ. ახლობლების თქმით, ის ემიგრაციაში 15 წლის უნახავ დედასთან 2 წლის წინ წავიდა. პანდემიის პირობებში მან დაკარგა სამსახური და მძიმე ფსიქოლოგიური მდგომარეობა ჰქონდა. სწორედ ამის გამო, ოჯახის წევრები არ გამოირიცხებენ, რომ შესაძლოა მას თავი მოეკლა. ბოლო პერიოდში ეს ათენში საქართველოს მოქალაქის დაღუპვის მესხეთე შემთხვევაა.

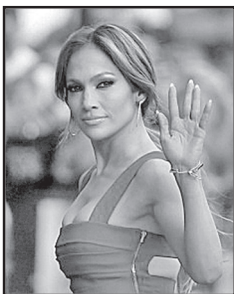

კულტურული მარშრუტები ქუთაისის გავლით!

2021 წელს ქალაქი ქუთაისი ევროპის საბჭოს კულტურული მარშრუტების რიგით მეთექვსმეტე საკონსულტაციო ფორუმს უმასპინძლებს. შეთანხმებას ხელი საქართველოს მხრიდან განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის მინისტრის მოადგილე ლევან ხარატიშვილმა და ქალაქი ქუთაისის მუნიციპალიტეტის მერმა იოსებ ხახალაიშვილმა, ხოლო ევროპის საბჭოს მხრიდან – გაერთიანებული წილობრივი შეთანხმების აღმასრულებელმა მდივანმა სტეფანო დომინიონმა მოაწერეს. 2021 წლის 29 სექტემბრიდან პირველ ოქტომბრამდე საერთაშორისო ფორუმს ქუთაისი უმასპინძლებს. საკონსულტაციო ფორუმში წარმოადგენს ევროპის საბჭოს კულტურული მარშრუტების ქსელების ოპერატორების, კულტურული მემკვიდრეობისა და ტურიზმის საერთაშორისო ორგანიზაციების, ადგილობრივი და რეგიონული ხელისუფლების, სამოქალაქო საზოგადოებისა და კერძო სექტორის წარმომადგენელთა ყოველწლიურ შეხვედრას ტურიზმის, მემკვიდრეობისა და კულტურის სფეროში. იგი კულტურული მარშრუტების ღონისძიებების პროგრამის ყველაზე მნიშვნელოვანი მოვლენაა. ხელმოწერის ცერემონიას საპატიო წევრის სტატუსით ევროპის საბჭოს ოფისის ხელმძღვანელი საქართველოში ნატალია ვუტოვა ესწრებოდა. ღონისძიების ფარგლებში ასევე გაიმართა 2021 წლის ფორუმისთვის მომზადებული კლიპის პრეზენტაცია.

ჯენიფერ ლოპესი აპენტის როლში

პოპ-მარსკვლავი და მსახიობი ჯენიფერ ლოპესი Netflix-ის ახალ ფილმში (The Cipher) მთავარ როლს შეასრულებს, რომელსაც იზაბელ მალდონადოს ბესტსელერის მიხედვით გადაიღეს. კონოფილმში FBI აგენტზე ნინა გვერეპოს შესახებ იქნება მოთხრობილი, რომელიც სერიული მკვლელის საქმეში იქნება ჩაბრუნებული. სწორედ ამ როლზე დაამტკიცეს ჯენიფერ ლოპესი. ამასთან მწერალი თავად იყო FBI-ის სამსახურში 22 წლის მანძილზე, რამაც მას ნიგნის დაწერისკენ უბიძგა. ამ დროისთვის სხვა დეტალებისა და ფილმის გამოსვლის შესახებ არაფერია ცნობილი.

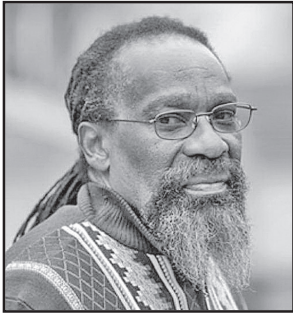

პოლ მაკარტნიმ ახალი ალბომი გამოუშვა

პოლ მაკარტნიმ ახალი ალბომი გაცივდაში უკვე გამოვა. McCartney II ლეგენდარული მუსიკოსის მიერ გამოშვებული ორი ალბომის, McCartney I და McCartney II-ის გაგრძელებაა. ტრილოგიის პირველი ალბომი მაკარტნი – 1970 წელს, მეორე ალბომი კი 1980 წელს ჩანერა. 40 წლის შემდეგ 78 წლის მაკარტნიმ ტრილოგიის ბოლო ალბომის გამოშვება გადაწყვიტა, რასაც ხელი კორონავირუსის პანდემიის გამო გამოცხადებულმა ლოკდაუნმა შეუწყო. 2020 წელს მუსიკოსის დატვირთული საგასტროლო გრაფიკი ჰქონდა, თუმცა კოვიდპანდემიამ მისი გეგმები შეცვალა.

უღანაულოდ 37 წელი მოიხადა

აშშ-ში, მიჩიგანის შტატში მცხოვრები კაცი 37 წელი ციხეში იმ დანაშაულისთვის იჯდა, რომელიც მას არ ჩაუდენია. კაცმა ციხე მას შემდეგ დატოვა, როცა მოწმემ აღიარა, რომ მის წინააღმდეგ ცრუ ჩვენება მისცა. უოლტერ ფორბსი 1982 წელს დააკავეს. დაკავების წინა დღეს, მან ბარში მოჩუბრები გააშველა, ჩხუბის ერთ-ერთმა მონაწილემ მას ესროლა, შემდეგ კი ეს კაცი გარდაცვლილი ნახეს, რისი მიზეზიც ხანძარი გახდა. ბრალდების მხარის მოწმემ ენის კენერემა განაცხადა, რომ უოლტერ ფორბსი ხანძრის დროს, იმ ადგილზე იმყოფებოდა. შედეგად ამერიკელი მკვლელობისა და ხანძრის მოწყობის ბრალდებით გაასამართლეს. 2017 წელს მოწმემ განაცხადა, რომ ფორბსის წინააღმდეგ ცრუ ჩვენება მისცა, რადგან ის ქალაქის მცხოვრებმა ორმა კაცმა შეაშინა და დაემუქრა, რომ თუ ასე არ მოიქცეოდა, მის ოჯახს რამეს დაუშავებდნენ. 63 წლის ფორბსმა ციხე 37 წლის შემდეგ დატოვა. ის მადლიერაა მოწმის, იმისთვის, რომ ძალა მოიკრიბა, შეცდომა აღიარა და სიმართლე თქვა.

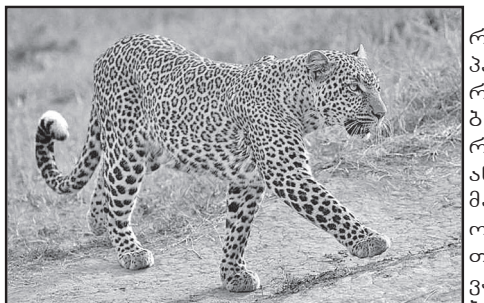
სამსუაღრ მოკლადეს 9 საუკუნე პატივრება მიესაჯა

სერიულ სექსუალურ მოძალადეს, რომელიც დანაშაულებს თითქმის 30 წლის განმავლობაში ჩადიოდა, კალიფორნიის სასამართლომ 897 წლის თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა. 60 წლის როი ჩარლზ უოლერს, რომელიც NorCal Rapist-ის (ჩრდილოკალიფორნიელი მოძალადე) სახელით არის ცნობილი, განაჩენის მოსმენისას არავითარი ემოცია არ გამოუვლენია. მან უარი თქვა, მიემართა სასამართლოსთვის, ან მსხვერპლთათვის. როგორც მისმა ადვოკატმა განაცხადა, უოლერი თავს უდანაშაულოდ მიიჩნევს და განაჩენის გასაჩივრებას გეგმავს. როი უოლერი 9 ქალის გაუპატიურებაში, გატაცებასა და სექსუალურ ძალადობაშია ბრალდებული. 9-ვე მათგანმა ჩვენება მისცა სასამართლოს მოძალადის წინააღმდეგ. ისინი საუბრობდნენ იმ შიშსა და ტერორზე, რომელსაც უოლერის მხრიდან წლების განმავლობაში განიცდიდნენ. ერთ-ერთმა მსხვერპლმა განაცხადა, რომ უოლერის დაკავების დღეს, 2006 წლის შემდეგ პირველად მიიღო შხაპი შიშის გარეშე. უოლერი, რომელიც სან-ფრანცისკოს ყურის არეალში, ქალაქ ბენიკიაში ცხოვრობდა, დააკავეს კალიფორნიის უნივერსიტეტში, ბერკლიში, სადაც ის 25 წლის განმავლობაში უსაფრთხოების სპეციალისტად მუშაობდა.

მოუხელთებელი კასიჭამია ლეოპარდი

ინდოეთის შტატ მაჰარაშტრაში, კაციჭამია ლეოპარდმა 35 დღეში 12 ადამიანი მოკლა. ნაკვალევის მიხედვით გაირკვა, რომ ადამიანებს თავს ერთი და იგივე ლეოპარდი დაესხა. ის ადამიანებს თავს ყოველ მესამე დღეს ესხმოდა. მიმდებარე სოფლების მოსახლეობა სახლების დატოვებას აპირებს. ლეოპარდის დასაჭერად, შტატის სატყეო დეპარტამენტმა თავის ისტორიაში ერთ-ერთი მასშტაბური ღონისძიება ჩაატარა. ლეოპარდს 80 ადამიანი ეძებდა. მათ ტყეში 18 მახე დააგეს და 35 ვიდეოკამერა დაამონტაჟეს. თუმცა ცხოველმა გაქცევა შეძლო და მკვლელობების სერია გრძელდება. ამასთან შტატის სატყეო დეპარტამენტმა სნაიპერი დაიჭირა. 11 დეკემბერს ლეოპარდის მოკვლა ვერც სნაიპერმა ვერ შეძლო. მან ცხოველს ესროლა, თუმცა ლეოპარდმა გაქცევა შეძლო.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS REPUBLIKA

ვაჟა ფშაველას №48
 ტელ: 239-03-43

მთავარი რედაქტორი
სვანტაა ძოგულია
 599 36-00-35

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გომიაშვილი
 599 53-76-16;
ალექო ასლანიშვილი
 599 56-81-86;

პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე
 514 33-33-24

გამომცემელი:
 შპს „ახალი საუკუნე – გაზეთი საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
 599 53-76-16; 599 36-00-35
 შპს „თანადგომი“-ს გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
 ტ: 599 79-76-79
 იბეჭდება სტამბა „კოლორი“
 ე. ბალდავასის №3

კოდონ ჰაუზი

uac(უაკ)070.4(479.22) ს-323

2 009882 616932

ავტორთა საჩუქრადღეოდ!
 რედაქციის მიერ შეუქმნათვი მასალაში დანიშნულია ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსახრება-ში, შესაძლოა, გუდაამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიუხუტეზე პასუხს ავებან ავტორები.

ყოველგვარი რეკლამა გაზეთს პერიოდით სჭირდება!

განათავსეთ რეკლამა ყველაზე საჭირო და სანდო გაზეთში და ამით ხელი შეუწყვეთ 102 წლის ყოველდღიური გამოცემის აღორძინებას.

ჩვენი ანგარიში: №GE19TB7601536020100009.

(შპს „ახალი საუკუნე“ – გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი).

გაზეთის მომწოდებელი

ნომერი

გამოვა

ოთხშაბათს, 23 დეკემბერს

<p>სსს</p> <p>უსსოური ვალუტის ქარსი: აუუ ფოლარი - 3.2747; პპრო - 4.0135; ბრიტანული პირაპნა სტერლინგი - 4.4264; 100 რუბლი - 4.4449; თურქული ლირა - 0.4263; აპერაპიჯანული მანათი - 1.9267; 1000 სოხსური დრაპი - 6.2674.</p>	<p>აპინდი 21 დეკემბრისთვის</p> <p>აღმოსავლეთი საქართველო:</p> <table border="1"> <tr><td>ბარი -</td><td>ლპმ</td><td>-2,</td><td>ფლვ</td><td>+8</td></tr> <tr><td>თიანე რაიონი -</td><td>ლპმ</td><td>-6,</td><td>ფლვ</td><td>+7</td></tr> </table> <p>დასავლეთი საქართველო:</p> <table border="1"> <tr><td>ბარი -</td><td>ლპმ</td><td>+2,</td><td>ფლვ</td><td>+12</td></tr> <tr><td>თიანე რაიონი -</td><td>ლპმ</td><td>-4,</td><td>ფლვ</td><td>+7</td></tr> <tr><td>თიანე რაიონი -</td><td>ლპმ</td><td>+1,</td><td>ფლვ</td><td>+8</td></tr> </table>	ბარი -	ლპმ	-2,	ფლვ	+8	თიანე რაიონი -	ლპმ	-6,	ფლვ	+7	ბარი -	ლპმ	+2,	ფლვ	+12	თიანე რაიონი -	ლპმ	-4,	ფლვ	+7	თიანე რაიონი -	ლპმ	+1,	ფლვ	+8	<p>დაგვირეკით, მოგვწერით:</p> <p>ტელ: 296-72-86, 599-79-76-79, 568-82-09-84</p> <p>ელ. ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge</p> <p>ვებ-გვერდი: www.sakresp.ge</p>
	ბარი -	ლპმ	-2,	ფლვ	+8																						
	თიანე რაიონი -	ლპმ	-6,	ფლვ	+7																						
	ბარი -	ლპმ	+2,	ფლვ	+12																						
თიანე რაიონი -	ლპმ	-4,	ფლვ	+7																							
თიანე რაიონი -	ლპმ	+1,	ფლვ	+8																							